

Nr. 3

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

29 september 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING – BESPREKING

Inhoud

Nr. 3

Woensdag 29 september 1999
Morgenvergadering

Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslag	
Indiening	1
Verslagen van het Rekenhof	
Indiening	1
Rapport van het Rekenhof	
Indiening	2
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	2
Jaarverslagen	
Indiening	2
Mededeling van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	3
Mededeling van het Instituut voor de Nationale Rekeningen/Nationale Bank van België	
Indiening	3
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	3
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	3
Verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2000	
Bespreking	4
Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, André Denys, Francis Vermeiren, Gilbert Bossuyt en Jos Stassen, mevrouw Sonja Becq, de heer Luc Martens, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heren Karel De Gucht, Ludo Sannen en Kris Van Dijck, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Miel Verrijken en Bruno Tobback, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heren Carl Decaluwé, John Taylor, Joachim Coens en Filip Dewinter, minister Mieke Vogels, minister Marleen Vanderpoorten, minister Bert Anciaux, minister Vera Dua, minister Steve Stevaert, minister Dirk Van Mechelen en minister-president Patrick Dewael	
Regeling van de werkzaamheden	31

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.12 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé c.s. houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten
– 51 (1999) – Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé c.s. houdende het recht op informatie via radio en televisie en houdende instelling van een recht op antwoord en een recht op repliek ten aanzien van radio en televisie
– 52 (1999) – Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heer Carl Decaluwé c.s. houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 55 (1999) – Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert, Jacques Timmermans en Herman Lauwers en mevrouw Isabel Vertriest houdende wijziging van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
– 58 (1999) – Nr. 1.

Deze voorstellen van decreet zullen naar de bevoegde commissies worden verwezen zodra deze zijn samengesteld.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Felix Strackx en Filip Dewinter betreffende het ontwikkelen van een Vlaams kwaliteitslabel en het voeren van een sensibiliseringscampagne Koop Vlaams
– 53 (1999) – Nr. 1.
- Voorstel van resolutie van de heer Carl Decaluwé c.s. betreffende de aanplanting van hagen en bomen langs wegen en waterwegen
– 54 (1999) – Nr. 1.
- Voorstel van resolutie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen betreffende goedkoper leerlinnenvervoer
– 56 (1999) – Nr. 1.

Deze voorstellen van resolutie zullen naar de bevoegde commissies worden verwezen zodra deze zijn samengesteld.

VERSLAG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- Verslag over de gedachtewisseling over de dioxinecrisis namens de Informatieve Commissie ad hoc uitgebracht door de heer André Denys
– 57 (1999) – Nr. 1.

VERSLAGEN VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen van het Rekenhof werden ingediend :

Voorzitter

- Verslag van het Rekenhof betreffende de Vlaamse Milieuholding (VMH)
– 37-A (1999).
- Verslag van het Rekenhof over het nazicht van de rekeningen van de NV Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM) 4 november 1997 – 31 december 1997
– 37-B (1999).
- Verslag van het Rekenhof over het onderzoek inzake het milieurapport (MIRA) van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)
– 37-C (1999).

Deze verslagen van het Rekenhof zullen naar de bevoegde commissies worden verwezen zodra deze zijn samengesteld.

RAPPORT VAN HET REKENHOF**Indiening**

De voorzitter : Het volgende rapport van het Rekenhof werd ingediend :

- Rapport van het Rekenhof over de audit van de informatisering in het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)
– 37-D (1999).

Dit rapport van het Rekenhof zal naar de bevoegde commissie worden verwezen zodra deze is samengesteld.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Advies d.d. 6 juli 1999 van de werkgroep Medisch Verantwoord Sporten van de Vlaamse Gezondheidsraad over het actualiseren van de dopinglijst
(DOC 21/1999).

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag van het grindcomité en de subcomités – werkingsjaar 1998
(DOC 18/1999) ;
- Jaarverslag 1998 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest
(DOC 19/1999) ;
- Jaarverslag 1998 van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen
(DOC 20/1999) ;
- Activiteitenverslag 1998 van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIP)
(DOC 22/1999) ;
- Jaarverslag 1998 van de Dienst voor de Scheepvaart
(DOC 24/1999) ;
- Jaarverslag 1998 van het Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting (ALESH)
(DOC 25/1999).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de SERV werd ingediend :

- Standpunt met betrekking tot de invulling van het Europees structuurbeleid in Vlaanderen voor de programmatieperiode 2000-2006 (DOC 17/1999).

Deze mededeling van de SERV ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

- Arrest nr. 85/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 86/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 87/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 88/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 89/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 90/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 91/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 93/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 94/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 95/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 97/99 van 15 september 1999 ;
- Arrest nr. 98/99 van 15 september 1999 ;
- Arrest nr. 99/99 van 15 september 1999 ;
- Arrest nr. 100/99 van 15 september 1999.

MEDEDELING VAN HET INSTITUUT VOOR DE NATIONALE REKENINGEN/ NATIONALE BANK VAN BELGIË

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Instituut voor de Nationale Rekeningen/Nationale Bank van België werd ingediend :

- Nationale rekeningen 1998 – Deel 2 : Rekeningen van de overheid (DOC 23/1999).

Deze mededeling van het Instituut voor de Nationale Rekeningen/Nationale Bank van België ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 82/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 83/99 van 15 juli 1999 ;
- Arrest nr. 84/99 van 15 juli 1999 ;

- Rolnummers 1447, 1623, 1645, 1670, 1706, 1724, 1728 en 1729 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1469, 1576 en 1705 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1632 en 1714 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1641, 1663 en 1713 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1649 en 1650 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1667, 1695, 1696, 1697, 1698 en 1699 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1686 ;
- Rolnummer 1687 ;
- Rolnummer 1690 ;
- Rolnummers 1700, 1701, 1703, 1710 en 1725 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1707 ;
- Rolnummer 1708 ;
- Rolnummer 1711 ;
- Rolnummers 1712 en 1732 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1715, 1720 en 1721 (samen­gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1716 ;
- Rolnummer 1722 ;

Voorzitter

- Rolnummer 1727 ;
- Rolnummer 1730 ;
- Rolnummer 1731 ;
- Rolnummer 1734 ;
- Rolnummer 1735 ;
- Rolnummer 1738 ;
- Rolnummer 1749 ;
- Rolnummer 1759 ;
- Rolnummer 1760 ;
- Rolnummer 1761 ;
- Rolnummers 1718 en 1719 (samen gevoegde zaken).

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2000
Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de bespreking van de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 2000.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de Vlaamse regering, collega's, ik wil in de eerste plaats de minister-president bedanken voor het slot van zijn Septemberverklaring. Ik citeer : 'Recent onderzoek heeft nogmaals aangetoond dat Vlaanderen het op sociaal-economisch vlak bijzonder goed doet. In haar rangschikking van de regio's van Europa komt Vlaanderen op een mooie tweede plaats'.

Enkele weken voor de verkiezingen bengelde Vlaanderen volgens premier Verhofstadt en voorzitter De Gucht nog achteraan in het Europese peloton. 70 dagen later staan we bijna aan de top. Ik vind dit een formidabele prestatie. Ik wil u daarmee gelukwensen. (*Applaus bij de CVP*)

De Duitse CDU heeft het over 'Lügen haben kurze Beine' wanneer ze spreekt over de regering-Schröder. Die 'Lüge' is nu doorprikt. We stellen vast dat de VLD de economische prestaties van Vlaanderen nu hoog inschat. Alles wat vroeger

werd gezegd in publicaties en boeken beantwoordt blijkbaar niet aan de realiteit.

De heer André Denys : U kent onze slogan toch : 'Het gaat goed maar alles kan beter.'

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb inmiddels 'De Belgische ziekte' van de heer Verhofstadt herlezen waarin hij schrijft over de Vlaamse economie. U moet dat ook eens doen. U zult dan wel een andere mening toegedaan zijn. Immers, tussen 1996 en vandaag is de werkloosheid in Vlaanderen met bijna 100.000 eenheden gedaald. De basis is gelegd om ook in de volgende jaren 30.000 nieuwe jobs per jaar te creëren als de politiek van strategische vernieuwing wordt voortgezet. De Septemberverklaring blijft hierover echter bijzonder vaag. Ik lees enkel vage intentieverklaringen maar geen nieuwe becijferde beleidsopties die een visie geven over de economische toekomst van Vlaanderen. Welke nieuwe maatregelen worden genomen om de groei van de Vlaamse economie te versterken ?

Dat geldt trouwens voor de hele Septemberverklaring. Minister-president Dewael gaf de indruk in de eerste honderd dagen als een Vlaamse Kennedy te werken aan een New Deal voor Vlaanderen. De pers had het gisteren over een totaal gebrek aan visie, een shopping list en een grabbelton. De VU-voorzitter is nog duidelijker : 'Ik wacht op de grote vernieuwing. Soms vraag ik me af welke boodschap deze regering uitdraagt. Er worden teveel losse signalen gegeven, zonder dat de krachtlijnen zichtbaar worden'.

De heer Vankrunkelsven is ontgoocheld over de Vlaamse regering, en zegt dat ze geen visie heeft. Mij doet deze begroting denken aan een catalogus van 3 Suisses, waarin voor elk wat wils staat maar waarin geen enkele prioriteit in terug te vinden is. Zo een catalogus van 3 Suisses, dat is de Vlaamse begroting.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Van Rompuy, wie breit moet oppassen, want men laat gemakkelijk steken vallen.

De heer Eric Van Rompuy : Volgens mijn moeder mag men zijn producten bij 3 Suisses na zeven dagen terugsturen als ze niet goed zijn. (*Applaus bij de CVP*)

Trouwens, wie zijn de krekels in de regering en waar zit minstens één mier, als je de voordelen van de twee ten minste wil samenbundelen ?

Van Rompuy

De regering-Dewael is een bonte ploeg – dat zegt toch de VLD-voorzitter –, gebaseerd op contradictoire partijprogramma's en met een aantal ministers die graag scoren in de media zonder na te gaan of dit wel past in een gedragen beleidsvisie. Bij elk bezoek van minister Stevaert aan een stad of van minister Vanderpoorten aan een school worden dure beloften gedaan die nadien slechts een zeer beperkte weerslag vinden in de begroting.

Tijdens het investituurdebat zeiden we dat de 200 miljard frank bijkomende beleidsruimte een droomfabriek was die de budgettaire normen niet zou doorstaan. De nota van de SERV van 9 september heeft het over een beleidsruimte van 115 miljard frank bij toepassing van de euromeesternorm. In dezelfde nota staat dat indien rekening wordt gehouden met de reële aanpassing van de lonen – administratie, instellingen en onderwijs – bovenop de anciënniteitstoelagen, de nettoruimte de volgende jaren wordt beperkt tot minder dan 100 miljard frank. We komen dan dicht in de buurt van de 75 tot 90 miljard frank die onze fractie naar voren schoof tijdens het investituurdebat.

De Vlaamse regering beweert dat het verschil tussen die 115 en 200 miljard frank zal worden dichtgeïet door het creëren van een beleidsruimte van 85 miljard frank via zero-base budgetting, alternatieve financiering, heroriëntatie en privatisering. In de SERV-nota wordt dit als totaal irrealistisch bestempeld. Trouwens, ik denk dat de zero-base budgetting in deze begroting niet veel meer dan 100 miljoen frank heeft opgebracht. De volgende jaren moet echter 85 miljard frank worden gevonden. In de SERV-nota staat heel duidelijk dat er een grondig en meerjarig financieringsprogramma moet komen, aangezien de structurele ruimte onvoldoende is om de grootschalige programma's te financieren die deze regering aankondigt. De 200 miljard frank is doorgeprikt, want de beleidsruimte is maar de helft zo groot.

Om die reden werd de euromeesternorm losgelaten. We moeten daar geen ingewikkelde theorieën over verkopen : er was meer ruimte nodig. Deze norm werd vorig jaar zonder kritiek door het Vlaams Parlement goedgekeurd. Ik heb het verslag gelezen van de commissie voor Begroting over de euromeesternorm. Het bevat enthousiaste tussenkomsten van de heren Denys, Geysels en Stassen en van leden van de SP. Welnu, die norm wordt nu verlaten.

De heer Gilbert Bossuyt : We hebben steeds gezegd dat ruimte die vrijkwam, moest worden gebruikt.

De heer Eric Van Rompuy : Maar uw partij maakte deel uit van de regering die de euromeesternorm heeft goedgekeurd ! U hebt hierover geen enkele opmerking gemaakt in het parlement. Mijnheer Bossuyt, u hebt ook een verleden ! De wereld begint niet op 13 juni ! (*Rumoer ; opmerking van de heer Gilbert Bossuyt*)

Het budget is geen fetisj voor ons. Het is geen obsessie, mijnheer De Gucht. Onze bekommernis vloeit voort uit een fundamentele maatschappelijke keuze die we maken : de komende generaties politici en burgers moeten dezelfde beleidsruimte hebben als de huidige. Daarom geniet die euromeesternorm onze voorkeur, boven die van de Hoge Raad van Financiën. Ze biedt immers een tijdsperspectief. Wij stellen de belangen van de komende generaties veilig. We bouwen reserves op voor de kosten verbonden aan de vergrijzing en voor de risico's van een tegenvallende conjunctuur. Niemand weet immers hoe de conjunctuur de komende jaren zal evolueren.

We blijven ons zorgen maken over de uitvoering van de ziekteverzekering. Want als de Vlaamse begroting op halflange termijn wanneer de zorgverzekering echt begint te kosten en de tegemoetkomingen moeten worden opgedreven, in moeilijkheden komt, wie zal er dan nog geloven in een stelsel waaraan iedereen verplichte bijdragen moet leveren ? Iedereen weet immers dat de uitkeringen over een aantal jaren zullen moeten inkrimpen om het stelsel leefbaar te houden. Dit stelsel moet geloofwaardig zijn : dat is essentieel voor het functioneren ervan.

We zijn trouwens erg ontgoocheld om vandaag via de pers te moeten vernemen dat in de begroting voor 2000 niet in middelen is voorzien om de zorgverzekering vanaf volgend jaar van start te laten gaan, dit voor de meest dringende behoeften van de huidige zwaar en langdurig zorgbehoevenden. Dat is betreurenswaardig, want we hadden graag een eerste stap gezet.

De heer Francis Vermeiren : In de begroting is hiervoor 3,2 miljard frank gereserveerd.

De heer Eric Van Rompuy : Dat zijn de reserves.

De heer Francis Vermeiren : Het kan zijn dat de SERV dat zegt, maar de minister-president heeft in dit parlement gewag gemaakt van dat cijfer.

De heer Eric Van Rompuy : Neen, het gaat over het opstarten van de zorgverzekering voor zwaar hulpbehoevenden. Dat was afgesproken in dit parlement, en wordt nu niet gedaan.

We zullen in de toekomst onze begroting op dezelfde manier beheren als de Franse Gemeenschap.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer Van Rompuy, ik heb begrepen dat u zich grondig hebt voorbereid. U hebt veel gelezen. Ik stel voor dat u het verslag leest van de plenaire besprekingen over de zorgverzekering. Daaruit blijkt dat men eerst een aantal vragen moet beantwoorden, waar toch wat tijd voor nodig is, alvorens men geld kan uitgeven. Lees dat dus eens grondig, dan kan u wellicht al antwoorden krijgen op vragen die u nu zelf stelt.

De heer Eric Van Rompuy : Met mevrouw Becq, mevrouw Demeester en de heer Martens telt mijn fractie wel een aantal experts terzake, meen ik. Zij kennen die zaak zeer goed en vinden dat we dit jaar een stap hadden moeten zetten. In de toekomst is de euromeesternorm de beste garantie om een kapitalisatie op te bouwen in de periode tot 2010. Dat is namelijk het ogenblik waarop de naoorlogse babygolfgeneratie volop met pensioen zal gaan. Als Vlaanderen op dat ogenblik moeilijkheden creëert, dan zitten we met een probleem. Dat is de reden voor onze kritiek, niet onze vermeende obsessie met de begroting. Wij maken geen fetisj van de begroting. Waarom zouden we ? Dat is immers niet populair. In een interview zegt de heer Geysels dat het begrotingsdiscours voorbijgestreefd is. Wij zijn het daar niet mee eens : het vrijwaren van de toekomst blijft essentieel.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : We hebben inderdaad een aantal vragen gesteld bij de zorgverzekering tijdens het plenaire debat. Ondertussen is er tijd genoeg geweest om een aantal dingen voor te bereiden. Ik verwacht dat we daarover zullen kunnen discussiëren in de commissie. Maar dat belet niet dat er naast een reservering voor de toekomst ten bedrage van 4 miljard frank, ook nu middelen ter beschikking moeten zijn om die zorgverzekering te beginnen uitvoeren.

De heer Eric Van Rompuy : Besturen is prioriteiten leggen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Ik wil even reageren op wat mevrouw Becq heeft gezegd. Minister-president Dewael heeft gisteren duidelijk gezegd dat we in nauwe samenwerking met het parlement die zorgverzekering verder zullen uitbouwen. Er zijn al een aantal eerste initiatieven genomen. We willen er echt wel werk van maken om tot een stevig Vlaams zorgfonds te komen. Wat mij betreft, kan dit zonder probleem al aan bod komen tijdens een van de eerste vergaderingen van de commissie voor Welzijn.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag voor minister Vogels. Mevrouw Becq zegt dat er voldoende tijd is geweest om een en ander voor te bereiden. Mevrouw de minister, mag ik weten hoeveel voorbereidingswerk u hebt gevonden van de vorige minister ? *(Verontwaardiging bij de CVP)*

Minister Mieke Vogels : Mijnheer Vermeiren, de vorige regering heeft twee uitvoeringsbesluiten opgesteld : een voor het creëren van het zorgfonds en een voor de zorgkassen. De Raad van State heeft ons gevraagd of wij van plan waren die uitvoeringsbesluiten te handhaven. Wij hebben daar positief op geantwoord. We hebben ook opnieuw dringend advies gevraagd. Dat advies hebben we nog niet ontvangen. Waarschijnlijk zal dit een van de volgende dagen aankomen. Zodra we over dat advies beschikken, beschikken we over een algemeen kader voor het zorgfonds.

Er dient dan uiteraard nog werk te worden verricht in de commissie. We hebben namelijk een stappenplan gemaakt, waarin staat welke andere uitvoeringsbesluiten er nog moeten komen vooraleer het zorgfonds effectief kan worden uitgewerkt. Op dit moment kom ik aan ongeveer 21 besluiten. Daarbij zijn er een aantal die niet zo eenvoudig liggen. Daarom ook zeg ik dat we die uitvoeringsbesluiten in nauw overleg met het parlement verder zullen opstellen.

De heer Francis Vermeiren : Het is dus niet zo dat het dossier enkele jaren stil zal liggen, zoals mevrouw Demeester beweert ?

Minister Mieke Vogels : Dat is zeker niet de bedoeling. Het zorgfonds was een initiatief van het parlement. We willen dit samen met het parlement verder uitbouwen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Minister Vogels verwijst terecht naar het feit dat de vorige regering een aantal uitvoeringsbesluiten heeft opgesteld. We hebben ons werk dus wel degelijk gedaan. Het gaat met name om twee essentiële uitvoeringsbesluiten. De verdere operationalisering daarvan is niet in de eerste plaats een taak van het parlement. Het is vooral een taak van de regering, die een aantal verdere uitvoeringsbesluiten moet opstellen. De regering mag dus eigenlijk niet verwijzen naar een noodzakelijke dialoog met het parlement om op die manier niet af te werken wat de vorige regering al had opgebouwd. Het is natuurlijk wel zo dat het parlement dit kritisch moet volgen.

Minister Mieke Vogels : Mijnheer Martens, u hebt een vreemde visie als u er echt van overtuigd bent dat de regering tijd wil winnen door deze aangelegenheid door het parlement te laten bespreken.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, in plaats van te verwijzen naar het parlement, moet u zelf uw verantwoordelijkheid opnemen binnen de regering.

Minister Mieke Vogels : We zullen die verantwoordelijkheid zeker opnemen. Ik wil echter nogmaals beklemtonen dat het hier om een initiatief gaat dat is gegroeid vanuit het parlement. Het lijkt me dan ook niet meer dan logisch dat we dit verder in samenwerking met het parlement willen uitwerken.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, mijns inziens is het parlement zeer opgetogen over het feit dat de minister hier opnieuw mee naar de commissie komt. Er moeten immers nog een aantal essentiële zaken worden beslecht. Elke partij moet voor zichzelf uitmaken welke belangrijke beslissingen er nog moeten worden genomen. Daarover moeten we dan een grondig debat houden. Er zullen immers ongetwijfeld nog belangrijke keuzes moeten worden gemaakt.

Mijnheer Martens, inzake de buitenschoolse kinderopvang pronkte u wel met uw dada : u vond dat u een joviale kerel was omdat het parlement uw uitvoeringsbesluiten mocht bespreken. We hebben dat gedaan, maar eigenlijk waren die uitvoeringsbesluiten al door de regering vastgelegd. Dat is pas tijdverlies. Geef mij dan maar dit systeem.

Tot slot wil ik nog eens beklemtonen dat de zorgverzekering een zeer belangrijk dossier is. Ik herhaal dat de verschillende partijen zo snel mogelijk moeten uitmaken welke zaken ze essentieel vin-

den. Daarna moeten we het debat daarover zo snel mogelijk voeren in de commissie, zodat we aan de regering kunnen laten weten welke richting we uit willen.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel aan de heer Martens signaleren – indien hij het zou vergeten zijn – dat er een afspraak was met het parlement. Het parlement zou worden betrokken bij de uitvoeringsbesluiten van de zorgverzekering.

Ik kan ook niet voorbijgaan aan de vaststelling dat ik tot nu reeds alle CVP-ministers van de vorige Vlaamse regering in dit debat aan het woord heb gehoord. (*Rumoer bij de CVP*)

Ik heb een vaststelling gedaan : als u zich daardoor gekwetst voelt, is dat uw probleem.

De heer Luc Martens : Ik wil straks eens horen hoe het is met jullie zorgcheques. Ik ben zeer benieuwd of jullie elkaar daarin zullen vinden. (*Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens*)

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Dat de commissie voor Welzijn betrokken zal worden bij de verdere uitvoering van de zorgverzekering, was al afgesproken tijdens de vorige regeerperiode. Dat betekent niet dat de regering haar verantwoordelijkheid moet afschrijven. Ik veronderstel dat de regering een aantal voorstellen zal voorleggen aan de commissie. We wachten daarop.

Een tweede vaststelling is dat er binnen deze begroting geen budgetten beschikbaar zijn voor een directe uitvoering van de zorgverzekering. Ik heb het niet over de 4 miljard frank reserveringen, maar over het feit dat volgend jaar de eerste 'zorgcheques' zouden worden uitgekeerd. Voor een begin van uitvoering zijn er blijkbaar geen middelen uitgetrokken.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Het gaat niet op het parlement te laten spelen met een lege doos waarvoor geen budget is uitgetrokken. Dat is de kern van ons betoog. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik dacht niet dat de heer Van Rompuy de bedoeling had een debat te ontwikkelen over de zorgverzeke-

Denys

ring. De essentie van zijn betoog was dat onze toekomst wordt gehypothekeerd door het loslaten van de euromeesternorm en het overschakelen op de strengste norm van de Hoge Raad voor Financiën.

Mijnheer Van Rompuy, we hadden dit debat eigenlijk moeten voeren bij de begroting van 1998. Mevrouw Demeester had altijd gezegd dat we, als de begroting in evenwicht was, moesten debatteren over het feit of we de beleidsruimte gingen gebruiken voor nieuwe accenten en een nieuw beleid, voor lastenverlagingen of voor schuldaflossing.

Mevrouw Demeester, we konden dit debat niet voeren in 1998, omdat u er niet in geslaagd bent de politieke discussie over de lastenverlaging aan bod te laten komen. Dit kan nu wel. Het is de verdienste van deze regering dat ze erin is geslaagd om een nieuw beleid te voeren, een belastingverlaging door te voeren én de schulden verder af te bouwen. Deze schuldafbouw is correct op lange termijn. Ik begrijp dat dit u frustreert.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Over de lastenverlaging zal ik het dadelijk hebben. Ik wil het eerst hebben over besturen. Besturen is prioriteiten leggen.

Openbaar vervoer, verkeersveiligheid en mobiliteit zijn heel belangrijk. Onze fractie heeft in de vorige regeerperiode gezegd dat ze daarin de komende jaren 20 miljard frank van de bijkomende beleidsruimte wou investeren. Zonder coherent beleid zal men er nooit in slagen het aantal verkeersslachtoffers te verminderen of het fileprobleem terug te dringen.

Minister Stevaert is niet aanwezig. Hij interesseert zich niet zo erg voor het parlementair debat, maar komt wel graag in de media. De VU-voorzitter heeft gezegd dat minister Stevaert moet ophouden met voorstellen 'à la carte' te doen.

Kijken we maar welke voorstellen er op de plank liggen. De uitvoering van het decreet op de basismobiliteit kost 7,5 miljard frank, de voltooiing van de kleine ring rond Antwerpen 15 tot 20 miljard frank. Minister Stevaert heeft gezegd dat hij het advies van de Staten-Generaal van de Antwerpse mobiliteit zal uitvoeren. In de krant lees ik dat de heer Malcorps dit niet als een prioriteit beschouwt. Toch wordt er 15 tot 20 miljard frank voor gereser-

veerd. De fietsnetwerken kosten 5 miljard frank, het gratis openbaar vervoer voor 65-plussers en kinderen van minder dan twaalf jaar 3,8 miljard frank, en de voorstadsnetten 15 miljard frank.

De totale rekening bedraagt al 50 miljard frank. Hoe zal dit worden uitgevoerd ? Wat zijn de prioriteiten ? Hoe wordt het gefinancierd ? Er wordt een beleidsplan aangekondigd voor 2001. De voorzitter van de VU heeft gezegd dat we niet zolang kunnen wachten. Wat betekenen al die losse stunts en verklaringen voor het beleid ? Het doel en de essentie moeten niet zijn om in de krant te komen, maar om het aantal verkeersslachtoffers te verminderen en het fileprobleem terug te dringen. Wanneer krijgen we daar duidelijkheid over ? De VU vraagt net zoals wij om de voorlegging van het plan te versnellen. Er kan immers niet met losse flodders worden bestuurd.

Hetzelfde geldt voor de goedkope elektriciteit. Ook wij zijn daar voorstander van : wie niet trouwens ? Om dat mogelijk te maken, moet wel de federale wet worden gewijzigd en moet een oplossing worden gevonden voor de 18 miljard frank inkomstenderving van de gemeenten. Dit is geen verhaal van winnaars alleen. Het is een complex dossier, maar minister Stevaert maakt er zich met een oneliner vanaf.

Het parlement kan niet werken met mediastunts die niet onderbouwd zijn, waar geen visie achter zit, en waarvoor geen coherente en becijferde mogelijkheden bestaan. We betreuren sterk deze nieuwe vorm van politiek bedrijven. Het parlement zal proberen om deze debatten naar zich toe te trekken. Het politieke debat moet immers hier worden gevoerd. We vragen van de minister een coherente visie, een plan, en duidelijkheid over de honderden miljarden.

Ook inzake het voorstel van minister Landuyt om de nepstatuten af te schaffen, rijzen er problemen. In de Septembeerklaring van de minister-president heb ik daar niets over gelezen. Het is een heel complex dossier en de budgettaire weerslag ervan bedraagt 6 miljard frank. We zijn daar voorstander van, maar vinden er niets van terug in de Septembeerklaring. LBC-secretaris Cornelis zei vorige week, naar aanleiding van de verklaring van minister Landuyt, dat het tijd wordt dat er een einde komt aan die droomfabriek en dat er wordt gezegd hoe men dit alles zal realiseren. Duizenden DAC'ers en Gesco's verkeren nu in onzekerheid.

Ook de actie Startbanen blijft onuitgewerkt, en roept vragen op over de reeds bestaande formules

Van Rompuy

voor begeleiding en activering van uitkeringen en werkervaring. Komt er een nieuw soort nepstatuut, of blijft dit een Vlaamse versie van het plan-Onkelinx ? Denk maar niet, zoals de heer Dewael, dat de PS veranderd is. Mevrouw Onkelinx stelt een verplichte tewerkstelling voor in de KMO's, dit op het ogenblik dat de KMO's de motor zouden moeten worden van de nieuwe Vlaamse ontwikkelingen.

De CVP wil werk maken van echte banen. 60.000 vacatures in de privé-sector zijn niet ingevuld. Welke visie heeft deze regering op de vormingskansen op de arbeidsmarkt ? Welk alternatief is er voor het afgeschafte Vlamivorm, dat precies de vorming van mensen binnen de bedrijven moest stimuleren ?

Het is ook bijzonder moeilijk om te weten te komen wat de Vlaamse lastenverlaging precies inhoudt. Vandaag las ik in de Financieel Economische Tijd dat het gaat om afcontiemen op de laagste inkomensschijven. 3,2 miljard frank moet worden verdeeld over 3 tot 4 miljoen belastingplichtigen. Dat betekent dat er hooguit 900 frank per jaar of 75 frank per maand minder aan belastingen moet worden betaald. Daarmee wil de regering de werkloosheidsval bestrijden en de mensen aanzetten om meer te werken. Beantwoordt dat aan de visie van de liberalen op belastingverlaging ? (*Applaus bij de CVP en het VB*)

Nochtans was dat de toonzetting van de minister-president voor het nieuwe Vlaanderen. De SP gaat daar mee akkoord. De heer Voorhamme heeft vroeger nochtans gezegd dat hij er niet in geloofde, tenzij het over grote bedragen zou gaan. Ook Agalev denkt er zo over. Dit is onbeschrijfelijk. Natuurlijk zijn we vóór een vermindering van 75 frank per maand. Wie wil er geen twee of drie pinten kunnen gaan drinken ? (*Gelach*)

Minister Landuyt zegt vandaag in een interview dat dit de belangrijkste stimulans is voor de werkgelegenheid in Vlaanderen. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompuy heeft een kort geheugen. Hij is vergeten dat het gaat over de laagste schijven. Voor iedereen die niet vertrouwd is met de manier waarop de schijven in elkaar zitten, wil ik

daar wel over uitweiden, maar ik denk niet dat dit nu de bedoeling is.

De heer Van Rompuy heeft het over 75 frank voor een pint. Een pint kost nog altijd maar 40 of 45 frank.

De heer Eric Van Rompuy : Ik had het over drie pinten !

De heer Francis Vermeiren : Hij vergeet te zeggen dat de berekening anders oogt. Ik heb drie weken voor de verkiezingen de federale minister van Begroting op radio en TV horen zeggen dat 1.000 frank belastingvermindering heel belangrijk is. 75 frank is veel geld in een maandbudget van iemand die het met weinig moet stellen. Hij is dit niet vergeten, maar gebruikt het nu op een andere manier.

De heer Eric Van Rompuy : Jullie vonden dat destijds belachelijk, maar nu blijktbaar niet meer.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, gewezen minister en huidig fractieleider Van Rompuy luistert zelfs niet naar zijn gewezen collega's, zoals mevrouw Demeester. Mevrouw Demeester en ik waren het er in het vorige debat over eens dat het gaat over 2 miljoen belastingplichtigen. Als ik me niet vergis, waren het er precies 1.956.278. De cijfers die in de Financieel Economische Tijd vermeld staan, de berekeningen en het bedrag van 900 frank kloppen niet. Ook dat van de pint niet, maar daar is maar één middel voor : meer pinten drinken.

De heer Eric Van Rompuy : Dan gaat het nog altijd maar over 150 frank.

De heer Karel De Gucht : Dan is dat per maand 150 frank meer dan u ooit hebt gerealiseerd.

De heer Eric Van Rompuy : Geef toe, mijnheer de minister-president, dat dergelijke uitspraken in de media bij veel mensen de indruk wekken dat ze veel minder belastingen zullen moeten betalen. Als men het werkelijke bedrag uitrekt, is dat niet zo. Is dat de nieuwe politieke cultuur ? Is dat de trendbreuk ? Is dat het nieuwe Vlaanderen ? Dat is gewoon de mensen bedriegen ! (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : We mogen niet hervallen in een polemiek die tijdens de vorige pe-

Dewael

riode werd gevoerd tussen een aantal fracties. Er zou een spanningsveld hebben bestaan binnen de meerderheid die aan het bewind was. De ene fractie wilde de afcantiemen, maar men vond daarover geen overeenstemming. Het regeerakkoord gaat uit van de noodzaak van die afcantiemen als één van de instrumenten om de werkloosheidsval te dichtten.

We hebben dus vastgesteld – en u hebt er zelf naar verwezen – dat het instrument Vlamivorm niet echt efficiënt werkt. Graag zou ik samen met u te weten willen komen welke bedrijven nu echt van Vlamivorm hebben geprofiteerd en wat dit hen concreet heeft opgeleverd.

Ik zou ook een oproep willen doen om te stoppen met het maken van karikaturen. In de Septemberverklaring heb ik gezegd dat 3,2 miljard frank een eerste aanzet is tot wat wij in onze middelenverdeling hebben vooropgesteld als een marge van circa 40 miljard frank om uiteindelijk tot een effectieve Vlaamse belastingverlaging te komen. We hebben in die eerste begroting uitdrukkelijk gesteld dat die 3,2 miljard frank uiteraard niet op een volledig jaar van toepassing is, vermits we vandaag nog niet weten vanaf welke datum die afcantiemen kunnen worden ingevoerd.

Als u die 3,2 miljard frank over een volledig jaar uitsplitst en uitsmeert over 4 miljoen belastingplichtigen, dan kunt u hier inderdaad een karikatuur komen opvoeren. Ik wens er nogmaals uitdrukkelijk op te wijzen dat dit moet worden gezien als een eerste aanzet. Als we dit over een half jaar bekijken en we erin slagen dit verder bij te sturen naar aanleiding van de begrotingscontrole, waarbij de berekening wordt gemaakt op basis van minder dan 2 miljoen belastingplichtigen, dan krijgen we een totaal verschillend resultaat.

Ook dan zijn we er nog niet, maar als we dat instrument samen met bijvoorbeeld de mobiliteitsbevorderende maatregelen of de maatregelen voor een betere kinderopvang bekijken, dan zullen we er wel degelijk in slagen die werkloosheidsval dicht te rijden en beantwoord ik uw uitdaging. U stelt immers samen met mij vast dat er vandaag in Vlaanderen 60.000 jobs zijn die maar niet ingevuld geraken. Daar wil ik dus met die maatregelen iets aan doen. (*Applaus bij de VLD en de SP*)

De heer Eric Van Rompuy : De goedkeuring van deze maatregel maakt ons ook afhankelijk van het federaal niveau en van de goedkeuring door de

Franstaligen. FDF-voorzitter Maingain – die tussen haakjes met de PRL in de federale regering zit heeft maandagavond in TerZake verklaard dat hij daar extra middelen ten belope van 2,4 miljard frank voor het Franstalig onderwijs aan koppelt. 2,4 miljard frank gedurende vijf jaar betekent voor het Vlaams onderwijs een aderlating van 14 miljard. Dit is een deal die dus ook vanuit Ecolo naar voren is gebracht.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer Van Rompuy, ik wou enkel vragen hoelang u met uw lastenverlaging hebt rondgelopen zonder over een akkoord met de Franstaligen te beschikken.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb dat zelf ook gezegd en ik heb hier ook consequent Vlaminov en Vlamivorm met eigen belastingen doorgevoerd. Ik heb daar geen enkele prijs voor willen betalen, maar daar kom ik straks op terug.

De tekst met betrekking tot onderwijs is schraal in vergelijking met de ambities die het regeerakkoord vooropstelde en ook met de intenties die de minister van Onderwijs tijdens de voorbije maanden debiteerde.

Wij zijn niet blind voor de verhoogde bedragen die worden toegekend aan vervangingspool, schoolinfrastructuur, de basisfinanciering van het hoger onderwijs en het basisonderwijs, enzovoort. Maar die bedragen zullen pas een goed resultaat opleveren als zij in de volgende jaren met een veelvoud en cumulatief worden verhoogd. Ook hier zullen keuzes moeten worden gemaakt en zal men botsen op budgettaire grenzen. Ik verwijs dienaangaande naar het programma Actueel van gisteren waarin de minister van Onderwijs 250 miljoen frank extra belofde voor de universiteiten, terwijl de rector 12 miljard frank vraagt.

Niet alles wat hier werd beloofd, zal realiteit kunnen worden. De droomfabriek zal nooit werkelijkheid worden.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Ik heb gisteren ook naar de minister van Onderwijs geluisterd. Zij heeft inderdaad gewag gemaakt van die 200 miljoen frank en van die 12 miljard frank, maar zij heeft daarbij ook een duidelijke toekomstvisie gegeven en aangehaald wat in de toekomst mag worden verwacht, maar ook wat eigenlijk niet kan. Zij

Vermeiren

heeft een zeer duidelijke politieke lijn bepaald. Het is niet ernstig om de zaken anders voor te stellen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik bevestig de woorden van de heer Vermeiren. Ik herhaal de verklaring die ik gisteren in het programma Actueel heb afgelegd. Vanzelfsprekend is er nooit voldoende ruimte om ieders wensen te vervullen. In het regeerakkoord is er geen sprake van loonsverhogingen voor de leerkrachten, wat de aanleiding vormde van het interview van gisteren. Uit mijn contacten met leerkrachten is trouwens heel duidelijk gebleken dat zij niet in de eerste plaats vragende partij zijn voor hogere lonen. Ze vragen andere zaken, die ook geld kosten. Het is dus een kwestie van prioriteiten. *(Opmerking van de heer Joris Van Hauthem)*

Mijnheer Van Hauthem, natuurlijk heeft iedereen graag een loonsverhoging, maar we moeten keuzes maken.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Het ontbreekt bovendien aan visie op het onderwijsbeleid. Ik zal slechts één voorbeeld geven : het tekort aan leerkrachten kan niet worden opgelost door een vervangingspool. Dat is volgens ons een veel te beperkte ingreep, die het aantal beschikbare leerkrachten op de arbeidsmarkt nauwelijks zal verhogen. Er is vooral nood aan een beleid dat het onderwijs in een boeiende en uitdagende context plaatst, dat scholen openstelt, en dat een levendige dialoog met diverse partners in de samenleving voedt. De leerkrachten moeten ook meer ruimte krijgen om hun eigen creativiteit en verantwoordelijkheid te beleven, en er moet worden nagedacht over na- en bijscholing. Onderwijs moet opnieuw een beroep met perspectieven worden.

Ook op een aantal andere punten blijven we op onze honger zitten. We lezen niets meer over het wegwerken van de niet-objectiveerbare verschillen. Na de definitiestudie dient dringend werk te worden gemaakt van de berekening van de kostprijs per student. Of wil deze regering dit dossier voor zich uit schuiven om zo de competitief voordelige positie van het gemeenschapsonderwijs te beschermen ? Dit is wellicht ook de reden waarom in de

Septemberverklaring niet wordt gesproken over de integratie van het leerlingenvervoer en over een algemene aanpak van het openbaar vervoer. En wat met de vrije internaten ?

Als ik de dossiers over het leerlingenvervoer, de vrije internaten en de objectiveerbare verschillen voeg bij de diverse uitspraken van de minister van Onderwijs over de KUB en de verplichte re-affectatie van leerkrachten, en bij de loze geruchten over het ontslag van de commissarissen Dillemans en Martens, kan ik me niet van de indruk ontdoen dat het vrije onderwijs weinig sympathie en steun van deze regering mag verwachten.

De toonzetting van de minister-president over het vrij onderwijs is onthutsend. Hij zei : 'Denkt u nu echt dat daar ook maar één gezin bij het avondmaal over confereert, uit vrees dat we de ziel van het kind aan het fnuiken zijn ? Kwaliteit, daar zijn de mensen mee bezig. En de rest ? Wat de kinderen in het college niet horen, zullen ze thuis wel horen.' Dit is de visie van de minister-president op het vrije onderwijs in Vlaanderen. *(Applaus bij de CVP ; rumoer in de zaal)*

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer Van Rompuy, nu beschuldig ik u toch van enige intellectuele oneerlijkheid. U hebt meer gehoord en gelezen dan de minister-president maandag heeft gezegd. Hij heeft toen een aantal krachtlijnen van de begroting 2000 weergegeven, maar er bestaan natuurlijk ook nog heel wat beleidsnota's. Ik nodig u uit om met mij het debat aan te gaan over de vrije keuze en over alle andere punten van het regeerakkoord die nog niet tot uiting komen in deze begroting.

Ondertussen wordt er gewerkt aan het tweede deel van de studie van de objectiveerbare verschillen. Ook de vrije internaten maken daarvan deel uit. U kent mijn verklaringen over de vrije keuze. U gaat dezelfde weg op als bepaalde media. U wilt me woorden in de mond leggen die ik niet heb gezegd. Ik benadruk dat ik een brede dialoog wil met alle betrokkenen. U bent intellectueel oneerlijk als u nu vanop het spreekgestoelte andere dingen zegt. *(Applaus bij de VLD, AGALEV, VU&ID en de SP)*

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Van Rompuy, u doet het onderwijs in Vlaanderen onrecht aan. Het onderwijs is niet gediend met een dergelijke emotionele benadering. (*Opmerkingen van de heer Luc Martens*)

Ik heb nog geen enkel concreet element gehoord waaruit blijkt dat de vrijheid van het onderwijs zou worden aangetast. We willen dat iedereen gelijke kansen krijgt op kwalitatief onderwijs. Dat moet in de grootste vrijheid worden georganiseerd. Vroeger wilde men een eerlijk intellectueel debat hypothekeren door het te communautiseren. Het onderwijs verdient nu zeker geen debat waarbij men alles wil ideologiseren om de echte discussie over de kwaliteit van het onderwijs te ondermijnen.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord. (*Opmerkingen van de heer Luc Martens*)

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, deze regering is nog maar pas fatsoenlijk gestart, maar toch heeft de CVP de voorbije maanden een debat gevoerd zoals ze dat veertig jaar geleden deed. De problemen over de verschillen tussen het officiële en het vrije onderwijs en de vrije internaten worden nu in onze schoenen geschoven. Nochtans heeft de CVP veertig jaar lang nagelaten er iets aan te doen.

De heer Eric Van Rompuy : We hebben in de Vlaamse regering een groot gevecht gevoerd met voormalig ministers Van den Bossche en Baldewijns om die problemen op te lossen. (*Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt*)

Voormalig minister Van den Bossche heeft het vrij initiatief in het onderwijs altijd gerespecteerd. We hopen dat in de volgende maanden op dezelfde manier zal worden gewerkt. We pleiten voor het vrij initiatief en niemand zal ons daarvan weerhouden.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : De heer Martens vraagt wat er met de vrije internaten zal gebeuren. In het regeerakkoord is daar een passage aan gewijd. In het vorige regeerakkoord was dat ook het geval. Drie jaar lang heeft de vorige regering er niets aan gedaan, tot ik zelf in de commissie het initiatief heb genomen. In de laatste begroting was er dan eindelijk meer budget voor de vrije internaten. Gisteren heeft de vereniging van vrije internaten me nog gecontacteerd over het feit dat er toen pas gehoor was bij de vorige regering. De belofte die we in het regeerakkoord hebben opgenomen, zullen we

waarmaken. (*Opmerkingen van de heer Luc Martens*)

We zullen het vrije initiatief in het onderwijs zeker ook ondersteunen.

De heer Eric Van Rompuy : We zullen blijven opkomen voor het vrije initiatief en voor mensen die zich vrijwillig engageren om vanuit hun idealisme belangrijke maatschappelijke taken op zich te nemen. De paars-groene regering bestempelt dit engagement in het hoofdstuk Cultuur van haar programma als verzuiling.

Van minister Anciaux hebben we nog maar weinig gehoord. We hebben hem in de Zeven Hoofdzonden gezien. We hopen dat het ondertussen beter gaat met zijn gezondheid. In P-magazine beweerde hij in een interview dat 'Jane Fonda in al haar glorie het erotische cultuurmoment van mijn leven was'. We rekenen op meer niveau in de komende maanden en hopen dat de speeltijd voorbij is.

Mijnheer de minister, op de persconferentie naar aanleiding van uw veertigste verjaardag gaf u één boodschap mee : besparingen, besparingen in de cultuursector, in de vrije organisaties en in de 'geldverslindende zuilen'. U wilt de vrijwilligersorganisaties zonder enige argumentatie, analyse of discussie opdoeken, gewoon om sympathiek over te komen bij bepaalde media en groepen. U kiest voor experimenten, ik kan daarmee akkoord gaan, maar de vrijwillige inzet blijft van levensbelang voor de christen-democratie.

Wij pleiten voor het vrije initiatief, niet alleen op economisch vlak, maar ook op het culturele, maatschappelijke vlak. Deze paars-groene regering zal zich daar niet voor inzetten. Ik hou mijn hart vast na uw onverantwoorde uitspraken op uw veertigste verjaardag. Is dat het nieuwe cultuurbeleid ? (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik dank u voor de felicitaties voor mijn veertigste verjaardag. Het is inderdaad mijn bedoeling om de basis van de piramide te versterken, en dat zal in het voordeel van de vrije verenigingszin werken.

We zullen via audits nagaan in welke mate de verschillende decreten leiden tot meer initiatieven aan de basis. Het helpt ons niets vooruit wanneer een aantal organisaties veel geld krijgen van de overheid zonder dat er iets naar de basis vloeit. (*Opmerking van de heer Luc Martens*)

De heer Eric Van Rompuy : Minister-president Dewael heeft gezegd dat er zal worden bespaard op cultuur. Welke organisaties zullen minder geld krijgen ? Geef een voorbeeld !

Minister Bert Anciaux : Ik zal u een voorbeeld noemen. Het decreet op de diensten is een grabbelmand, een vuilbak volgens sommigen. Een aantal diensten zitten terecht in die mand, andere worden gedoogd zonder dat ze aan de voorwaarden voldoen. De erkenningsvoorwaarden moeten pas op 1 januari 2001 worden gehaald. Het lijkt me geen slecht idee om deze datum met een half jaar naar voren te schuiven. Dat zou een eerlijke besparing inhouden omdat een aantal organisaties daar niet thuishoort.

De heer Eric Van Rompuy : Dit is het minst verzuilde decreet. (*Rumoer; opmerking van de heer Luc Martens*)

Minister Bert Anciaux : U zou er versted van staan hoeveel lidkaarten ik heb van verenigingen waar u achter staat. Een groot aantal van hen verricht prima werk. We moeten toch eens nagaan of we vanuit de top van de piramide niet meer middelen naar de basisverenigingen kunnen laten vloeien. Elk normaal, rechtgeaard parlementslid moet zich daar toch achter kunnen scharen. We moeten de zuilen niet tegen elkaar opzetten. Het moet onze zorg zijn de basis te versterken.

U geeft de indruk alsof er binnen cultuur enkel zal worden bespaard. We wensen inderdaad een aantal misbruiken aan te pakken. Deze regering mag er prat op gaan dat het budget van cultuur nog nooit zo hoog is geweest.

De heer Eric Van Rompuy : Mevrouw Demeester kan bevestigen dat er in de vorige jaren ook substantiële budgetverhogingen naar cultuur zijn gegaan.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik behoor niet tot die zogenaamde rechtgeaarde leden die akkoord gaan met wat u zegt. Men heeft de organisaties in het decreet over de diensten opgenomen om goedwerkende organisaties te steunen.

Men bezuinigt niet door die mensen uit te sluiten van subsidie. Men moet ze een beter kader geven, hetzij in de welzijnssector, hetzij in de gezondheidssector. Indien u op die manier bespaart, zullen wij u niet steunen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de minister, bij het opbouwen van een piramide moet men ervoor zorgen dat ze een brede basis heeft. Die basis wordt gevormd door ons kunstbezit van de voorgaande eeuwen tot ongeveer de Tweede Wereldoorlog. In de begroting hebt u het alleen – en dat is typisch – over de podiumkunsten waarbij u de enen, volgens uw goeddunken, minder zal toestoppen en de anderen meer.

U vergeet dat het kunstbezit van het Vlaamse volk in vroegere tijden in grote mate steunt op een enorm groot aantal roerende en onroerende kunstwerken. Dat onderwerp raakt u niet aan in de begroting. Dit verontrust ons ten zeerste.

In uw antwoord aan de vorige interpellant vestigt u eens te meer de aandacht op het feit dat u een bepaalde groep een zoethoudertje wil toestoppen en een andere niet. Het kunstbezit blijft daarbij in de kou.

Minister Bert Anciaux : Ik begrijp helemaal niet hoe u daar bij komt. Het zal u immens plezieren dat we binnen de begroting voor Cultuur voor de eerste maal zullen werken met convenants met steden inzake het roerend cultureel patrimonium. We hebben daar een nieuwe basisallocatie voor gegeven.

We willen tevens samen met de steden meer middelen besteden om het rijk, cultureel patrimonium te vrijwaren. De eerste aanzet daarvoor zal worden gegeven in het jaar 2000. We zullen een sterke impuls geven om het roerend patrimonium te beschermen. Het onroerend patrimonium valt onder de bevoegdheid van minister Sauwens.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik wens nog iets te zeggen over milieu en ruimtelijke ordening. We hebben eergisteren reeds gedebatteerd over het laatste onderwerp. We betreuren dat we daarover niet ten gronde hebben kunnen praten. Het decreet van minister Stevaert werd zeven maanden uitgesteld. Het huiswerk werd slecht gedaan en het standpunt werd binnen de meerderheid blijkbaar niet verdedigd. We vragen ons dan ook af wat er in de loop van de volgende maanden met een aantal dossiers zal gebeuren.

Minister Van Mechelen heeft in de Bouwkroniek aangekondigd dat het planologisch attest een mid-

Van Rompuy

del was om de problematiek rond de zonevreemde bedrijven vooruit te helpen. Dit vervalt nu. We zullen in de loop van de komende maanden zien wat er ook met dit decreet en die problematiek gebeurt.

Ook inzake het milieu is er niets nieuws. Men stelt dit voor als een trendbreuk, maar ik heb nogmaals de cijfers aangaande het MINA-fonds bekeken, en ook tijdens de vorige zittingsperiode werd het milieubudget een verhoging van 2 miljard frank toegerekend. Deze regering geeft geen bijkomende prioriteit aan milieu. Er blijven echter grote vragen bestaan over een aantal dossiers.

Over het lot van Doel heerst nog steeds onduidelijkheid. Wat gaat er gebeuren tijdens de volgende maanden? Het volstaat dat men in het programma TerZake stelt dat een dorp ergens in Nederland een dergelijke situatie overleefd heeft, of minister Vogels publiceert een communiqué en trekt erheen. Dit is blijkbaar het niveau waarop dit dossier behandeld wordt. Er moeten echter beslissingen worden genomen.

Ook over de grote infrastructuurwerken aan de luchthaven van Deurne blijven dergelijke vragen bestaan. Dit zal een heel moeilijk punt worden voor de groenen. Ze hebben de mensen jarenlang een aantal radicale standpunten verkocht en veel mensen gewezen op moeilijke beslissingen met nadelige gevolgen, waarbij men een aantal zaken tegen elkaar moest afwegen. Nu zullen we echter zien hoe zij hun verantwoordelijkheid in deze dossiers zullen opnemen.

De discussie over de verbrandingsovens is hiervan een goed voorbeeld. Gaat het hier om een principiële verzet tegen de verbranding als dusdanig, of kan men verbranding aanvaarden onder milieuvriendelijke voorwaarden? De Isvag-discussie zal hierbij richtinggevend zijn, zeker nu ook over de vergunning van Drogenbos binnenkort een beslissing moet worden genomen. 20 percent van het huisvuil wordt via verbranding verwerkt. De vraag is of de groenen en minister Dua verbranding als middel voor huisvuilverwerking naar voren brengen, of dat het om een principiële afwijzing gaat. Dit is een belangrijk punt voor de komende maanden. Mevrouw Dua, vele groene kiezers denken dat u principiële verzet tegen verbranding bent. Daarom net zit u in een aantal dossiers in een moeilijke positie.

Onze fractie is ook van mening dat verbranding met de best mogelijke technologie en onder de

best mogelijke voorwaarden moet gebeuren. De milieuvriendelijkheid is voor ons een basisprincipe, maar wij hanteren geen principiële, fundamentalistische houding.

Niet iedereen kan blijven scoren. Er komt een moment dat over die zaken moet worden beslist. Komt de verbrandingsoven er? Wordt de beslissing inzake Doel uitgevoerd? Komt er een nieuwe luchthaven in Deurne? Wat zal met de grote ring rond Antwerpen gebeuren? Deze dossiers zullen de lakmoesproef van de groenen in de Vlaamse regering zijn. Dan zullen we zien of deze coalitie echt in staat is om te besturen en om echte beslissingen te nemen. Op deze terreinen zien wij op dit ogenblik namelijk weinig beslissingen.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Van Rompuy in zijn interventie zelf heeft aangetoond waar inzake milieu het verschil tussen deze regering en de vorige ligt. Als ik het goed gehoord heb, heeft hij in zijn hele opsomming van milieudossiers welgeteld één milieudossier genoemd, namelijk dat van de verbrandingsovens. Als de enige milieudossiers die uw fractie kent, mijnheer Van Rompuy, betrekking hebben op de luchthaven van Deurne en het dok in Doel, wijs ik erop dat wij dit toch iets breder zien. We hopen dan ook wat ruimere maatregelen te kunnen nemen. Dit zal een stap vooruit betekenen tegenover de vorige coalitie.

De heer Eric Van Rompuy : Ik denk niet dat ik hier een volledige uiteenzetting over het milieubeleid dien te geven. Er zitten enkele grote specialisten in onze fractie, en we zullen die discussie zeker nog voeren.

Inzake de MAP-discussie, mevrouw de minister, heb ik gelezen dat u een voorstander bent van een spoedige uitvoering van MAP2. Wij zijn hier ook voorstander van. U pleit tevens voor een sociale begeleiding van de reconversie van de veestapel. Men zegt mij dat u daarvoor in de begroting in 750 miljoen frank heeft voorzien.

Tijdens de zomermaanden werd steeds gezegd dat de regering de veestapel met 20 percent wil verminderen. Dat is een optie. Daarover moet verder gediscussieerd worden. In Nederland gaat men de veestapel met 30 percent verminderen, en werd daar een budget van twee miljard gulden of 36 miljard frank voor uitgetrokken. Minister Gabriëls en minister Dua hebben gezegd dat de veestapel met 20 percent moet worden afgebouwd, maar in de be-

Van Rompuy

groting is daartoe in geen enkel krediet voorzien. Men legt gratuite verklaringen af waarvan achteraf in de begroting niets terug te vinden is. Het paars-groene kabinet in Nederland daarentegen hangt aan zo een verklaring een prijskaartje van 36 miljard frank. Pas dan is een discussie mogelijk. Maar wat is men hier bereid daarvoor te betalen ?

Vroeger maakten we een nota op die door de Vlaamse regering werd goedgekeurd en waarin al deze cijfers werden opgenomen. We kwamen naar buiten met getallen. Nu zaait men enkel onrust zodat niemand nog weet waar hij staat. Wie neemt in dit dossier zijn verantwoordelijkheid ? We blijven op onze honger met enkel verklaringen in Humo enzovoort. Deze regering werkt meer met de media dan met parlement. De essentiële informatie wordt ons immers onthouden.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Rompuy, het is bijna een revolutie dat u vanuit de CVP een pleidooi houdt voor de afbouw van de veestapel.

De heer Eric Van Rompuy : U weet heel goed wat onze houding terzake is.

Minister Vera Dua : Ik dacht dat u een pleidooi hield om 36 miljard frank in te schrijven voor de afbouw van de veestapel.

De heer Eric Van Rompuy : U hebt het over de afbouw van de veestapel, maar u zegt niet wat dat gaat kosten.

Minister Vera Dua : Ik herhaal wat ik in het verleden reeds dikwijls heb gezegd, namelijk dat er een oplossing moet komen voor de mestproblematiek. In de eerste plaats moeten we nagaan of mestverwerking mogelijk is. Wat dat betreft, hoort u bij de believers. Als de mestverwerking niet van de grond komt, zitten we met een immens probleem. (*Ge-lach*) Laat ons dus hopen dat het lukt.

Verder wil deze regering proberen een vergoeding toe te kennen aan mensen die vrijwillig willen stoppen of afbouwen, onder bepaalde voorwaarden die nog moeten worden uitgewerkt. Ik heb altijd publiekelijk verklaard dat het niet gaat om een bijkomend pensioen. Ik heb het dus niet over grote bedragen.

We hebben daarvoor in deze begroting geen krediet ingeschreven omdat we niet in een MAP2-ver-

haal willen terechtkomen. We willen geen vergoedingen beloven die niet door Europa worden erkend. We gaan dus eerst een concrete maatregel uitwerken, die voorleggen aan Europa, wachten op het fiat van Europa en nagaan of Europa meebetaalt in het kader van de plattelandsverordening. Pas dan zullen we in de nodige kredieten voorzien. Dit lijkt me een betere methode dan de methode die via het MAP werd gehanteerd en waarbij men een negatief antwoord van Europa riskeert. De kans is dan ook reëel dat landbouwers vergoedingen zullen moeten terugbetalen omdat de vorige regering daar zeer onvoorzichtig mee is geweest. (*Applaus bij de VLD en AGALEV*)

De heer Eric Van Rompuy : U weet wie een klacht heeft ingediend tegen deze vergoedingen. Uw adjunct-kabinetschef van de BBL heeft bij Europa een klacht ingediend tegen het vergoedingssysteem voor de landbouw.

Minister Vera Dua : En u weet heel goed dat ik me daar altijd publiekelijk van heb gedistantieerd.

De heer Eric Van Rompuy : Hij is nu toch uw adjunct-kabinetschef.

Minister Vera Dua : Gaat de CVP zich nu ook al mengen in de samenstelling van de kabinetten ?

De heer Eric Van Rompuy : Ik lees zelfs dat de Volksunie zich wil mengen in de samenstelling van de CVP-delegatie voor de Interparlementaire en Intergouvernementele Conferentie voor de Staatshervorming.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik heb heel aandachtig geluisterd naar de heer Van Rompuy en naar minister Dua. Ik zou graag weten of het standpunt van de CVP-fractie is veranderd. Mijnheer Van Rompuy, ik herinner me levendig een toespraak van u naar aanleiding van de algemene vergadering van het ABS. U hebt die toespraak trouwens herhaald vanaf deze tribune. Weliswaar enkele jaren geleden sprak u letterlijk de volgende woorden uit : 'Zolang ik minister van Landbouw zal zijn, zullen er meer varkens zijn in Vlaanderen dan mensen'.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb mijn belofte gehouden.

Minister Vera Dua : En ik zit met de gevolgen.

De heer Francis Vermeiren : Ik wil gewoon weten waarom de heer Van Rompuy pleit voor meer kredieten voor de afbouw van de veestapel.

De heer Eric Van Rompuy : Ik heb absoluut niet gepleit voor een afbouw. Het MAP2 gaat ervan uit dat de veestapel niet moet worden afgebouwd, en dat we ons moeten richten op milieuvriendelijke technieken en verwerking. Indien men echter verklaart dat men de veestapel met 20 percent wil verminderen, zoals de heer Gabriels de hele zomer heeft gedaan, dan vraag ik me af wat het prijskaartje daarvan is. We weten immers dat Nederland daar 36 miljard frank voor uittrekt. Dat is mijn vraag. Probeer nu niet om een karikatuur te maken van wat ik zeg.

De heer Francis Vermeiren : Ik probeert niets, behalve u te begrijpen. Mijnheer de voorzitter, ik wil hierover geen polemiek voeren, maar ik verwacht een duidelijk antwoord. Het is goed dat de fracties elkaars standpunten kennen. Mevrouw Dua, u zegt meer dingen toe dan waarvoor u kredieten hebt. Dat is uw goed recht.

Mijnheer Van Rompuy, blijft u bij uw verklaring van twee jaar geleden ? Is dit uw standpunt : meer varkens dan mensen ?

De heer Eric Van Rompuy : We zullen voor een probleem staan wanneer in 2003 blijkt dat de verwerking en de convenant met de landbouw die in het MAP2 werden ingeschreven, hebben gefaald. Het is juist de bedoeling dat het MAP2 zo snel mogelijk in werking treedt zodat de mestverwerking en al het overige waarin wordt voorzien, wordt uitgevoerd. Dat is nodig om in 2003 aan de richtlijn te beantwoorden en de veestapel niet te moeten afbouwen. Dat is wat het MAP2 inhoudt.

De MAP-adviseur van voormalig minister Kelchtermans is nu trouwens adviseur bij minister Dua. De continuïteit is dus blijikbaar verzekerd.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Rompuy, blijkbaar hebt u de samenstelling van mijn kabinet goed bestudeerd.

De heer Eric Van Rompuy : Natuurlijk, we kennen nu ook uw kabinetschef.

Ik zou willen afronden met enkele opmerkingen over de Conferentie voor de Staatshervorming. Mijnheer De Gucht, de CVP zal hieraan meewerken. We hebben gisteren zelfs gehoord dat men daar blij mee is, aangezien we op dat vlak over een grote expertise beschikken. Sinds 1970, van de heer

Eyskens tot de heer Dehaene, hebben we meege werkt aan de totstandkoming van dit Vlaams Parlement. Dankzij ons kunnen we nu debatteren over 650 miljard frank middelen en talrijke bevoegdheden. De hele geschiedenis van de CVP en van de Vlaamse regering is er een van meer Vlaamse autonomie.

We gaan daar niet spreken over symbolen, maar over de reële wrijvingspunten tussen de gemeenschappen, dit op basis van het vijfpuntenprogramma van de CVP, een vertaling van de resoluties van het Vlaams Parlement van maart 1999.

Er is een merkwaardige studie verschenen in het Bulletin van de Kredietbank over de groeiende divergentie tussen de Waalse en de Vlaamse economie. Het aandeel van de Vlaamse economie in het Belgische BNP is gestegen van 48,5 percent in 1955 tot 61 percent vandaag. In die periode evolueerde onze groei de helft sneller. In 1997 lag de werkloosheidsgraad in Wallonië met 17,3 percent dubbel zo hoog dan in Vlaanderen, waar die 8,8 percent bedraagt. De werkgelegenheidsgraad in Vlaanderen ligt met bijna 59 percent 5 percent hoger dan in Wallonië. Wallonië is bang dat een verdere federalisering, op basis van fiscale autonomie inzake personenbelasting en sociale zekerheid, het verschil in inkomensniveau, dat nu al 3,4 percent bedraagt, verder zal vergroten. De aanzienlijke financiële transfers bedragen volgens een berekening door de Kredietbank immers 153 miljard frank of 3,8 percent van het primair inkomen in Vlaanderen. Wallonië vreest welvaartsverlies bij een gedeeltelijke fiscale en parafiscale autonomie.

In 1997 werd het boek 'De Belgische ziekte' van Guy Verhofstadt gepubliceerd. Tijdens de vakantie heb ik dat boek nog eens herlezen. In 1997 zei de heer Verhofstadt : 'De uitbreiding van bevoegdheden moet zowel de sociale zekerheid als de fiscaliteit betreffen. De uitbreiding kan er best onmiddellijk komen. Het is volstrekt onzinnig om daarmee tot 1999 te wachten, zoals sommigen voorstellen. Wachten we tot het einde van de twintigste eeuw op een grondige aanpassing van de staatsstructuren, dan betekent dit min of meer dat we ons nogmaals voor een langere tijd neerleggen bij het immobilisme dat het huidig sociaal-economisch beleid kenmerkt en dat wordt gedictieerd door de PS vanuit het zuiden van het land.'

De heer Francis Vermeiren : Met immobilisme doelde hij op u.

De heer Eric Van Rompuy : Ik dacht dat het over de Walen ging. We zijn de laatste dagen getuige ge-

Van Rompuy

weest van de voorstellen van mevrouw Onkelinx : de PS is niet veranderd, laat dat duidelijk zijn.

Wat is er op dit ogenblik gaande ? In De Morgen van vorige zaterdag noemde de heer De Gucht de resoluties van het Vlaams Parlement een communautaire horizon. Heel ver aan de horizon staan die resoluties. De Franstaligen denken dat, daar er in het federale regeerakkoord niets staat over fiscale autonomie en al evenmin over de sociale zekerheid, die Vlaamse eisen eigenlijk niet meer bestaan. Dat is de verklaring voor de dooi langs Waalse zijde. Zij denken dat die eisen zijn ingetrokken. Daarom zijn ze zo lief en vriendelijk. Dit verklaart ook waarom er nu allerhande contacten mogelijk zijn die vroeger blijkbaar niet mogelijk waren. De CVP blijft echter bij haar eis dat vijf punten moeten worden verwezenlijkt : fiscale autonomie, meer homogene bevoegdheidspakketten, gedeeltelijke federalisering van de gezondheidszorg en de kinderbijlagen, waarborgen voor de Vlamingen in Brussel en meer bevoegdheden.

De merkwaardige KBC-studie toont heel duidelijk aan dat evenwichtige regionale groei in dit land slechts mogelijk is als we de staatshervorming voortzetten. De Walen hebben een veel lagere productiviteit, en als het loonniveau in België overal hetzelfde is leidt dit tot een kostenhandicap in Wallonië. De CAO's moeten dus op bedrijfsniveau en op regionaal niveau worden gesloten. Wil de groei evenwichtig worden in Vlaanderen en wil Wallonië die achterstand wegwerken, dan moeten er meer instrumenten gaan naar de gewesten en moet er meer Vlaamse autonomie komen.

Dat is het essentiële debat van die conferentie, en dat zijn de reële wrijvingspunten. Over die afcentiemen, over die 75 frank kan men een oorlog voeren. Mij best, maar het mag geen alibi zijn. Wie de Belgische politiek kent, weet dat de Franstaligen wel zullen willen praten over die afcentiemen. Maar als we het hebben over fiscale autonomie, dan gaat het over 1000 miljard frank aan personenbelastingen, waarvan 600 miljard frank in Vlaanderen. De heren De Gucht en Denys hebben verklaard dat Vlaanderen die som integraal moet innen en de federale staat daarmee moet financieren. Wij waren voorzichtiger : we waren voorstander van een gedeeltelijke federalisering van de personenbelasting. Toen premier Verhofstadt voor de volgende jaren een grote fiscale hervorming aankondigde, heeft hij met geen woord gerept over een gedeeltelijke federalisering van de personenbelasting. De VU-fractie in de Kamer heeft dat

trouwens ook opgemerkt. Voor mij is het duidelijk dat men de eerstvolgende jaren niet denkt aan een operatie fiscale autonomie.

De Franstaligen verzetten zich eveneens tegen een gesprek over de sociale zekerheid, ook al heeft federaal premier Verhofstadt gezegd dat fiscaliteit en sociale zekerheid de essentiële elementen vormen van het debat over de nieuwe staatsstructuren. Wij willen daar wel aan meewerken, in solidariteit met de andere gewesten. Minister-president Dewael wil dat we de Walen beschouwen als luilakken of profiteurs. De CVP is echter voor solidariteitsmechanismen tussen de regio's.

Er is trouwens geen enkele partij die meer dan de CVP gedurende de voorbije veertig jaar heeft bewezen op federaal vlak te willen samenwerken met de Franstaligen. Samen moeten we naar oplossingen zoeken voor de bestaande problemen. Het is de CVP die al die staatshervormingen mee heeft doorgevoerd, samen met de Volksunie en met de SP. De VLD heeft daar nooit aan willen meewerken.

De CVP zal de komende maanden in die conferentie haar verantwoordelijkheid opnemen. De reële wrijvingspunten moeten echter aan bod komen. Men mag dus niet enkel over symbolen discussiëren. Het wezenlijke debat moet worden gevoerd. Ik hoop dat alle Vlamingen van alle partijen de moed zullen hebben om de ware prioriteiten op de agenda te plaatsen. Ik twijfel er niet aan dat de Volksunie dat wil doen. Ik heb echter grote twijfels of de VLD dat wil. Federaal premier Verhofstadt rept daar met geen woord over. Ook uit de woorden van VLD-voorzitter De Gucht blijkt niets, en ook minister-president Dewael durft in het publiek geen eisen te stellen aan de Franstaligen.

Collega's, we hebben jarenlang gevochten om een eigen rechtstreeks verkozen parlement te krijgen. We hebben ook jarenlang gevochten om een aantal bevoegdheden te krijgen. We kunnen nu fiscale verantwoordelijkheid dragen. De volgende maanden zullen we zien hoe het verder gaat. Wij zullen in het komende debat in ieder geval pleiten voor nieuwe bevoegdheden. De CVP zal in dat debat aanwezig zijn met al haar kracht, met al haar sterkte en met al haar verantwoordelijkheid. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de democratie heeft

Vermeiren

op 13 juni een krachtig signaal gegeven. Veertig jaar van onafgebroken macht werden weggeveegd : gedaan met het ancien régime. Die dag, 13 juni, is echter veel meer dan alleen maar een omwenteling in het politieke landschap. Het gaat hier om een omwenteling tot in het binnenste van het raderwerk. Het is alsof een regime is verjaagd, zodat de nieuwe machthebbers veel vanaf nul moeten heropbouwen.

Het uitgesproken negatieve beeld van de overheid bij onze burgers moet worden omgebouwd. Dit kan door een goed en efficiënt beleid op alle domeinen binnen onze samenleving. De burger moet zich opnieuw gesteund voelen door de overheid. Die overheid moet creatief zijn en moet de mensen aanmoedigen. Kortom, ze moet zich op alle domeinen positief opstellen tegenover de burger, zodat diezelfde burger de overheid ervaart als ondersteunend, verademend en rustgevend.

Mijnheer de voorzitter, ik verontschuldig me nu tegenover de vergadering. Ik wil het namelijk even over het liberalisme hebben. Bij het begin van een regeerperiode meen ik echter dat het goed is dat iedere fractie duidelijk aangeeft wat haar standpunten zijn en welke ideeën ze vertegenwoordigt. Ik verontschuldig mij dus voor het feit dat ik even het liberale gedachtegoed naar voren zal brengen. Wees gerust, ik zal kort zijn. Het is echter goed om weten wat ons zal leiden gedurende de komende vijf jaar.

Enkele dagen geleden had ik het met enkele vrienden over het feit dat in 1846 een liberale partij werd opgericht waarvan de VLD vandaag de erfgenaam is. Haar taak was het verwezenlijken van de idealen van de Franse Revolutie, met name het opbouwen van een liberale maatschappij op politiek en sociaal vlak, waarbij de nadruk op de vrijheid wordt gelegd.

We zijn nu honderdvijftig jaar later. Het liberalisme is inhoudelijk gewijzigd en verfijnd. We staan immers oog in oog met het verleden en de toekomst, omdat er drastische keuzes moeten worden gemaakt en omdat de samenleving is veranderd. De vrijheid is immers niet onbeperkt. De sociaal zwakkeren in onze samenleving vormen een absolute topprioriteit. Een sterk economisch draagvlak moet de samenleving dragen. De economie is geen doel op zichzelf, maar een middel tot sociale groei en tot verbetering van de kwaliteit van het leven in het algemeen. De VLD is vanuit deze visie een volkspartij met aandacht voor de noden van de

burgers en met prioriteit voor de zwakkeren. Vanuit deze fundamentele visie zal de VLD deze regering en haar beleid opvolgen, toetsen en controleren.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Kunt u dit concreet vertalen ?

De heer Francis Vermeiren : Ik zal dit dadelijk doen.

Collega's, de VLD pleit voor een strenge begrotingsorthodoxie, waarmee ik meteen op het domein van mevrouw Demeester kom.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Ik vraag wat dit concreet voor de burgers betekent.

De heer Francis Vermeiren : Omdat u zo aandringt, zal ik u dadelijk citeren. Ik zal u trachten te bewijzen dat we het nog beter zullen doen.

Mijnheer de minister-president, we zijn tevreden dat deze begroting voldoet aan de strengste normen van de Hoge Raad voor Financiën. Op deze wijze realiseert Vlaanderen zijn aandeel in het kader van het stabiliteitspact en creëert het binnen de begroting voldoende ruimte om de trendbreuk gestalte te geven zonder de toekomst van de volgende generaties te hypothekeren.

Het was te verwachten dat de oppositie, en mevrouw Demeester in het bijzonder, deze begrotingsnorm en de door de regering opgestelde plannen zwaar zou bekritisieren. De wijze waarop deze kritiek naar voren wordt gebracht, kadert voor mij opnieuw in het Ancien Régime.

Mevrouw Demeester, ik ga u citeren, want u hebt erom gevraagd. Ik verwijs naar de plenaire vergadering nummer 17 van 17 december 1997. U zei toen : 'Ik wil enkel het geheugen opruimen van diegenen die steeds verwijzen naar mijn uitspraak over de afcentiemen van ongeveer drie jaar geleden. Die kwam erop neer dat we, op het ogenblik dat we een begroting in evenwicht of zelfs met een overschot kunnen indienen, een goede keuze moeten maken tussen drie mogelijkheden : het beheersen en afbouwen van de schuld, het verlenen van afcentiemen of het uitwerken van een nieuw beleid dat Vlaanderen zal kunnen invullen. Ik denk dat we voor de derde optie moeten kiezen.'

Ik denk dat dit correct was. De VLD-fractie en deze meerderheid kunnen inderdaad stellen dat de begroting uw drie keuzes bevat. Vandaar dat de schuldafbouw waar u zo vaak over spreekt, de

Vermeiren

strengste norm van de Hoge Raad voor Financiën, de belastingverlaging, de Vlaamse afcentiemen, en dit hele nieuwe beleid in feite overeenkomen met wat u verklaarde op 17 december 1997. Het is echter nooit werkelijkheid geworden, om welke reden dan ook.

De voorzitter : Mevrouw Demeester heeft het woord.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Vermeiren, ik blijf bij mijn toenmalige verklaring. Er zijn drie mogelijkheden. De eerste is het beheeren en afbouwen van de schuld. Die bedraagt nog steeds meer dan 250 miljard frank, wat zeer veel is in verhouding tot de 600 miljard frank inkomsten. Ten tweede moet men ervoor zorgen dat de mensen die te veel belastingen betalen, terugbetaald worden. De partners waren daar op dat ogenblik absoluut geen voorstander van, maar we zien dat het kan veranderen. Ten derde moeten er nieuwe bevoegdheden en een nieuwe visie komen. Dat is heel belangrijk en daarom heb ik eergisteren intens geluisterd. Ik heb die visie echter niet gehoord.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, ik heb al enkele malen het verhaal van onze houding ten aanzien van de afcentiemen gehoord. Dit wordt voorgesteld op een intellectueel oneerlijke manier. De heer Vermeiren heeft al verwezen naar de periode waarin mevrouw Demeester haar voorstellen heeft gedaan. Op dat ogenblik hadden we deficitaire begrotingen. Toen hebben we gezegd dat er geen sprake kon zijn van belastingvermindering, zolang het risico bestond dat ze, ten gevolge van het deficit, ten koste zou gaan van het sociale domein. Dat is altijd onze houding geweest.

Dat die opvatting juist was, werd ook bewezen in de daaropvolgende jaren. We hebben ons nooit verzet tegen het principe als dusdanig, maar wilden er alleen over praten als er ruimte voor was. Vandaag is die ruimte er, en praten we er inderdaad over.

Mevrouw Wivina Demeester-De Meyer : Mijnheer Bossuyt, ik betwist dit niet. We hebben het ook altijd geplatst in een perspectief, maar dan ook in het perspectief zoals dat eergisteren door de radiojournalisten werd begrepen. Er ontstond verwarring omdat zij spraken over afcentiemen op de laagste inkomsten. Toen ik de tekst erop na las,

bleek het te gaan om de laagste schijven van de inkomens. Dat is iets totaal anders.

Daarover gaat het debat dat onze fractieleider heeft ingezet. Gaat het om 2 miljoen belastingplichtigen – de actieven – of om 4 miljoen, inclusief de bejaarden ? Voor wie is het immers belangrijk om een afcentiem te verkrijgen ? Dat zijn de laagste inkomens. In dat debat zullen we elkaar nog ontmoeten.

Zijn er daarover al afspraken gemaakt met de federale regering ? Willen de belastingambtenaren op federaal niveau daaraan meewerken ? Zonder hen zal het niet kunnen. Zal het worden toegepast bij de voorheffing, of nadien ? Dat zijn allemaal belangrijke vragen om dit te kunnen doorvoeren. Ik wil hiermee wachten tot aan het debat over de begroting, maar u daagt me vandaag bij de Septemberverklaring uit om daarover uitspraken te doen. Daarom zeg ik dat deze vragen moeten worden gesteld.

Niet wij hebben deze 75 frank nodig, net zoals vele anderen in dit land. De bejaarden, de werklozen, en de laagste inkomensstrekkers hebben het echter wel nodig. U kunt hen echter niet specifiek bereiken door een bepaling over de laagste inkomensschijven.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Wordt er bij die verlaging ook een aanzet gegeven om de fiscale discriminatie weg te werken tussen gehuwden en samenwonenden ? Daartoe bestaat nu een kans. Heeft de Vlaamse regering daarover nagedacht ?

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Ik wil me aansluiten bij wat mevrouw Demeester heeft gezegd. Wanneer er ruimte is voor afcentiemen, zijn we daar niet tegen. Waarom zouden we ? Maar dit kan niet binnen de beleidsruimte die we allemaal samen hadden goedgekeurd, namelijk de euromeesternorm. We pleiten voor afcentiemen als er beleidsruimte is, want dan stellen we de toekomst veilig.

Deze regering voorziet in meer dan 3 miljard frank afcentiemen, en deze zomer werd er zelfs nog gepleit voor 10 miljard frank. De Vlaamse regering heeft een iets kleinere beleidsruimte genomen dan voorzien in de euromeesternorm, namelijk ongeveer 18 miljard frank. Ze wil daarvan meer dan 3 miljard frank uittrekken voor belastingvermindering. Wat wil ze daarmee bereiken ? Wil ze dat het

Taylor

watervalstelsysteem, waardoor de mensen die werkloos zijn en vandaag weinig worden aangezet om werk te aanvaarden, verdwijnt? De vraag is of dit met dit voorstel lukt.

Bovendien, moet de Vlaamse of de federale regering zo een initiatief nemen? Moet dit niet eerder een federale maatregel zijn? Men zegt goed te zullen nagaan wat er met de krappe beleidsruimte zal gebeuren. De vraag is of 3 miljard frank afcentiemen een doelmatige besteding is. Hoeveel percent van dit bedrag komt bij de lage inkomens terecht? Het grootste deel ervan komt bij de hoge inkomens terecht. Minister-president Dewael zegt dat de maatregel niet voor een heel jaar geldt maar begint in het midden van het jaar. Ik vraag me af hoe men zo iets fiscaal kan oplossen in de personenbelasting.

Heren socialisten, wanneer u zegt dat de afcentiemen naar de lage inkomsten zullen gaan, dan zeg ik u dat deze er absoluut niet van zullen genieten, want ze betalen geen belasting! Bestaansminimumtrekkers en mensen met lage pensioenen zullen dus niet genieten van deze afcentiemen. Het zullen in de eerste plaats de grote inkomens zijn. Dat is schandalig. Het gaat om een inefficiënte en ondoelmatige aanwending van 3 miljard frank van de budgetruimte.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik voel me niet geroepen om de technische aspecten verder uit te spitten. We houden ons aan het regeerakkoord. Mevrouw Demeester en mijnheer Taylor, ik heb dezelfde pertinente vragen die u nu stelt, gesteld bij de invoering van de zorgverzekering en ik heb er nooit een antwoord op gekregen. Laten we de zaak alstublieft correct behandelen. Geef deze regering de kans om de zaak uit te werken zodat ze op uw vragen kan antwoorden.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Verschillende leden van de CVP-fractie spreken zichzelf tegen. Mevrouw Demeester stelt dat ze terecht de aandacht heeft gevestigd op de problematiek van de afcentiemen. Het is dus niet correct van de heer Taylor te stellen dat het geen bevoegdheid is voor deze regering. We hebben er integendeel mogelijkheden voor.

Het is volgens mij oneerlijk te stellen dat men geen belastingvermindering kan geven aan mensen die geen belastingen betalen. Wat is dat nu voor nonsens? Het gaat erover dat de laagste schijven van iedere belastingbetaler eerst in aanmerking komen. Ik heb nog andere tijden gekend. Wat is daarvan het directe gevolg voor de tewerkstelling? De spanning zal vergroten.

Iedereen van ons – en ikzelf mag me gelukkig prijzen in een streek te wonen waar de werkloosheid vrij laag ligt – wordt op het terrein geconfronteerd met de twijfels van mensen om een voorgestelde job te aanvaarden. De spanning tussen de werkloosheidsuitkering en het werken, met daaraan gekoppeld de kosten van verplaatsing en opvang, is immers te klein. Vergeet niet dat maar 39 percent van onze bevolking werkzaam is en dat in de leeftijdscategorie tussen 15 en 65 jaar slechts 59 percent actief is. Daar knelt dus het schoentje en het is precies dat verschil dat moet worden weggewerkt.

Ik heb vernomen dat de CVP-fractie achter die afcentiemen staat en daarvoor zal blijven ijveren. Ik hoop dan ook dat de geschiedenis van die 75 frank door die verkeerde extrapolatie vlug achterhaald zal zijn.

Ik ben ervan overtuigd dat die betaling vanaf de zesde maand mogelijk is. Ik ben dan ook bereid daarover een discussie te voeren met de heer Taylor. Het gaat over een bedrag van 40 miljard frank, verdeeld over vijf jaar. Ik wil duidelijk uit de mond van de CVP-fractie horen dat ze ermee instemt die spanning op te lossen. Wanneer de Vlaamse regering een belastingvermindering van 40 miljard frank doorvoert, moet ze bereid zijn daar met haar volle gewicht achter te staan wanneer dit op een hoger niveau op tafel wordt gelegd.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mijnheer Vermeiren, ten eerste wil ik u erop wijzen dat dit niet op een interministeriële conferentie moet worden behandeld. Dit is immers een zaak die volgens de financieringswet in overleg tussen de regeringen – de Vlaamse en de federale – kan en moet worden geregeld.

De heer Francis Vermeiren : Dat weet ik, maar waarom heeft de heer Van Rompuy dan net het tegenovergestelde gezegd?

De heer John Taylor : Ten tweede wens ik nog even terug te komen op die 40 miljard frank. Ik zou immers willen weten waar u die vandaan haalt.

Taylor

De minister-president heeft het over het invoeren van een nieuwe norm om het symbool van de euro-meesternorm overboord te gooien. Zijn nieuwe norm zal waarschijnlijk ergens het midden houden tussen die euromeesternorm en de HRF-norm, maar ook die nieuwe norm zal het uiteindelijk niet mogelijk maken om 200 miljard frank te creëren, maar hooguit 115 miljard. Waar haalt deze regering dan die 40 miljard frank voor afcentiemen ?

Ik zou concreet willen vragen of alle fracties ermee akkoord gaan dat ongeveer de helft van de budgettaire ruimte naar belastingvermindering gaat.

Er wordt ook gezegd dat de laagste inkomens absolute prioriteit moeten krijgen. Hoeveel percent van die 3,2 miljard frank zal uiteindelijk gaan naar de mensen die het moeilijk hebben, wetend dat ook ik en u van die belastingvermindering zullen profiteren ? Wij kunnen er een pint mee drinken. Ik herhaal mijn vraag : hoeveel percent van de extra budgetruimte zal ten goede komen van de sociaal zwakkeren ?

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Taylor, u moet er geen story van maken. Iedere belastingbetaler, en in de eerste plaats degenen die het minst verdienen, zal baat hebben bij deze maatregel. (*Ru-moer in de zaal*)

Deze kritiek wordt niet geuit omdat men er ten volle van overtuigd is dat de vroeger gehanteerde norm de enige juiste is, maar uitsluitend omdat de huidige oppositie tot het besef komt dat deze regering, rekening houdend met de vrijwaring van de belangen op lange termijn, erin zal slagen om op korte termijn tegemoet te komen aan de directe noden en verwachtingen van de mensen. Die willen immers dat nu, en niet over tien of twintig jaar, de bestaande problemen worden aangepakt. Het zou totaal onaanvaardbaar zijn om de huidige generatie driemaal te laten betalen : voor de schulden uit het verleden, voor de uiterst zware fiscale en parafiscale druk van het heden, en voor de opbouw van reserves voor de toekomst.

De VLD-fractie zegt heel kortdaat dat zij de actuele problemen samen met onze coalitiepartners zal aanpakken zonder de toekomst te hypothekeren. De VLD zal er vanuit deze visie zeer secuur op toezien dat de strengste norm van de Hoge Raad voor Financiën wordt nageleefd.

De oppositie schermt vaak met een spectaculaire vergrijzing van de bevolking vanaf 2010. Ze ver-

zwijgt evenwel dat onderzoek van het NIS aan-toont dat de grootste uitdaging voor het beleid ten gevolge van de vergrijzing van de bevolking, zich situeert rond 2030, en slechts in mindere mate vanaf 2010. In 2010 zal zich vooral het verschijnsel van de veroudering binnen de veroudering manifesteren, maar het potentieel van de actieve bevolking zal verhoudingsgewijs gelijk blijven. Ik heb de statistieken hierover bij : wie ze wil inzien, kan dat. Vanaf 2030 zullen we met een veel bedreigender fenomeen worden geconfronteerd. Dan zal het potentieel van de actieve bevolking verhoudingsge-wijs heel sterk teruglopen.

Heel deze discussie kan niet worden losgekoppeld van de huidige dramatische cijfers over de werkgelegenheid. Slechts 39 mensen op honderd werken. Slechts 2,34 miljoen van de 5,59 miljoen Vlamingen heeft een deeltijdse of tijdelijke job als loontrek-kende of zelfstandige. Op 100 mensen tussen 15 en 65 jaar werken slechts 59 mensen. Dit is de werk-zzaamheidsgraad of het percentage binnen de be-volkingsgroep tussen 15 en 65 die een effectief be-taalde job uitoefent.

Het is goed dat de minister-president de aandacht hierop heeft gevestigd tijdens de Septemberverklaring. Er is immers sprake van een zeer concrete en actuele nood : de Vlaming vraagt in de eerste plaats om werk. Werken aan de werkgelegenheid is en blijft daarom de absolute prioriteit.

We hebben dan ook veel begrip voor de bijzondere aandacht van de regering voor de laaggeschoolde schoolverlaters en voor de actie Startbaan, die het recht op arbeid voor deze jongeren concreet moet maken. Dit kan en mag echter niet blindelings ge-beuren. De VLD vraagt de regering daarom om ook oog te hebben voor een andere zeer grote be-volkingsgroep : de mensen vanaf 50 jaar.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, u hebt overschot van gelijk. Werk is een prioriteit. We hebben van onze fractieleider ook gehoord dat 60.000 vacatures niet worden ingevuld. Ik heb in de Septemberverklaring geen woord over de perma-nente vorming gehoord. Dat is nochtans een van de grootste uitdagingen voor Vlaanderen, en zeker in streken waar er een groot spanningsveld is tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt.

De heer Francis Vermeiren : U onderschrijft wat ik aan het vertellen ben.

De heer Carl Decaluwé : De problematiek van de schoolverlaters is totaal iets anders dan permanen-te vorming. Ik hoor daarover niets.

De heer Francis Vermeiren : Er moet uiteraard aandacht gaan naar permanente vorming en de bevolkingsgroep tussen 50 en 65 jaar. Ik ben verheugd dat u dit ook onderschrijft.

We scoren hier veel slechter dan alle ons omringende landen. Deze bevolkingsgroep dreigt dan ook te worden platgedrukt onder alle – terecht – initiatieven voor jongeren. Heel wat kostbare professionele ervaring gaat op deze wijze verloren, en daar moet iets aan gebeuren. Elk initiatief voor de creatie van jobs dient dan ook met dit gegeven rekening te houden en in dit licht te worden geëvalueerd. Onze fractie zal daar nauwgezet op toekijken.

Een ander gerechtvaardigde verzuchting van onze bevolking bestaat erin niet langer te moeten leven onder de loodzware fiscale en parafiscale druk. In ons land werkt de gemiddelde belastingbetaler van 1 januari tot 29 augustus voor de staat. Dat is onaanvaardbaar en ontmoedigend. Arbeid moet ontmoedigend zijn, niet ontmoedigend. Arbeid mag niet fiscaal worden afgestraft.

We leveren nu een eerste inspanning met 40 miljard frank gespreid in de tijd in het kader van een cyclische begroting. Dit is een begin, een signaal. Dit is een trendbreuk met het verleden. Ook hier laten we het ancien régime achter ons. De voorbije jaren werden op vlak van lastenverlaging tal van voorstellen geformuleerd. Het waren evenwel loze beloftes, doekjes voor het bloeden.

Geen enkel concreet voorstel kon immers in het verleden in realiteit worden omgezet omdat de voorbije vier jaar geen vinger werd uitgestoken om de staatshervorming verder te ontwikkelen. Er was stoere Vlaamse taal, maar die werd teruggefloten. Men vergeleek ons met het Davidsfonds, en anderen vroegen zich af of België nog een voortbestaan had.

Tegenover dit ancien régime staat de open en volwassen dialoog van regio tot regio. We geloven dan ook in de werking van de intergouvernementele conferentie om de institutionele vernieuwing zoals opgenomen in het regeerakkoord, gestalte te geven. We rekenen erop dat de voorzitter en de leden van deze conferentie alle initiatieven zullen nemen om tot een snelle deblokkering te komen van een aantal dossiers, en zo toe te laten dat Vlaanderen een echte belastingverlaging kan doorvoeren.

Vlaanderen behoort economisch gezien bij de koplopers onder de regio's in Europa. Maar er moet nog heel wat veranderen om deze positie te behou-

den. Vlaanderen heeft een aantal sterke punten : ondernemingszin, pragmatisme, talenkennis, een goede arbeidsethiek en werkkraft. Terecht stipt het VEV ook de zwakkere punten aan : Vlamingen staan communicatief zwak, zijn te weinig internationaal gericht, zijn bang voor verandering en schuwen risico's. Dit leidde in het verleden – onder het ancien régime – te veel tot een vastklampen aan bestaande structuren en tot verwaarlozing van de infrastructuur.

Dit brengt me bij het hoofdstuk mobiliteit. Als alternatief voor het autogebruik wil de Vlaamse regering het gemeenschappelijk vervoer verder uitbouwen. Openbaar vervoer promoten maar er niet voor zorgen dat de reiziger zijn bestemming op tijd bereikt, is lachwekkend en nefast. Ook hier dringt zich een radicale trendbreuk op.

In onze buurlanden werd al aangetoond dat het openbaar vervoer oplossingen kan bieden. In het Franse Nantes koos men enkele jaren geleden voor trams. Deze komen perfect tegemoet aan de eisen van de pendelaar en kosten slechts een zevende van een ondergrondse. We moeten echter realistisch blijven. In Zwitserland wou men het vrachtvervoer uit het landschap bannen; goederenverkeer gebeurde verplicht via het spoorwegnet. Dat werd echter een misrekening, het kostenplaatje was 1.000 miljard frank.

Het totale vervoersconcept moet worden herbekeken. Ons land beschikt over vrij veel bevaarbare waterwegen en een dicht spoorwegnet.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, ik heb maandag met veel aandacht geluisterd naar het hoofdstuk over mobiliteit. De grote vraag blijft echter, minister Stevaert, wat is basismobiliteit ? En hoeveel zal dat kosten ?

Volgens het strategisch plan van De Lijn zal een eerste aanzet tot basismobiliteit 4 miljard frank kosten. De Vlaamse regering trekt slechts 1,2 miljard frank uit. De discrepantie tussen beide is enorm. We praten dan nog niet eens over het prijskaartje van de randvoorwaarden, waar men geen geld voor heeft gereserveerd.

Men spiegelt de bevolking onmogelijke dromen voor. Niemand heeft iets tegen gratis vervoer voor vijftenzestig-plussers, maar in de begroting staat daarvoor geen geld ingeschreven. Diezelfde planning van De Lijn stelt dat dit in 2000 al ongeveer 400 miljoen frank zal kosten. In 2001 zou men al

Decaluwé

609 miljoen frank nodig hebben. Ik krijg de indruk dat de begroting enorm zal tekortschieten en dat de ministers slechts een aanzet kunnen geven.

Minister Stevaert, u bent al één jaar minister, u hebt al veel beloofd, veel ideeën gelanceerd, maar u hebt nog maar weinig gerealiseerd.

Minister Steve Stevaert : Mijnheer Decaluwé, ik kan u misschien een beetje gelukkiger maken : nog niet zo lang geleden werd mijn begroting afgekeurd in de commissie voor Ruimtelijke Ordening omdat ze in te veel middelen voor de zwakke weggebruiker voorzag.

De heer Carl Decaluwé : We hebben die begroting afgekeurd omdat er in de praktijk SP-gemeenten werden bevoordeeld ! Lees het verslag van vorig jaar december nog maar eens na !

Minister Steve Stevaert : Vraag het verslag op, mijnheer Decaluwé, vraag de tv-beelden of radio-interviews op, die zijn duidelijk.

Wanneer het over basismobiliteit gaat, kan ik verwijzen naar de uitspraken van de heren Geuens en Van Wesemael. Ook in de vorige regering hebben we gesproken over basismobiliteit. Het ontwerp van decreet werd toen voorgelegd aan de SERV. We zorgen nu voor een eerste aanzet.

In eerste instantie worden er middelen vrijgemaakt doordat het dossier over leerlingenvervoer wordt opgenomen in een totaalpakket. Hierdoor wordt de efficiëntie verhoogd en komen er meer middelen vrij.

De heer Carl Decaluwé : Is er daarover een akkoord binnen de regering ?

Minister Steve Stevaert : Ja. We zullen 450 miljoen frank besteden aan de aankoop van nieuwe trams. Hierdoor wordt de capaciteit verhoogd. 200 miljoen frank staan in het budget ingeschreven voor de uitbouw van nieuwe tramlijnen. Ook dat verhoogt de capaciteit. De toewijzing voor mobiliteitsconvenants wordt vermeerderd met 200 miljoen frank. 350 miljoen frank extra wordt uitgetrokken voor de Vlaamse Vervoermaatschappij om het aanbod uit te breiden.

Wanneer we die maatregelen samen beschouwen, nemen we een grote stap in de goede richting. De basismobiliteit van vandaag op morgen realiseren is niet haalbaar en ook niet zinvol. We hebben

daarvoor een periode van 5 jaar nodig. De basismobiliteit mag men ook niet los zien van het totale mobiliteitsvraagstuk. Alle engagementen die we met De Lijn hebben aangegaan in de vorige regering, worden door deze regering gehonoreerd.

Inzake de basismobiliteit zullen we er tevens voor moeten zorgen dat de commerciële snelheid toeneemt. Hiertoe moet men de vaarrechten afschaffen. We zullen ervoor zorgen dat dit wordt gecompenseerd. Het parlement zei terecht dat anders het investeringsvolume van de waterwegen daalt. Aan alle bekommernissen is in de begroting tegemoet gekomen. Het totale bedrag is 2,5 miljard frank. De huidige fractieleider van de CVP zei dat er een groei van 30 à 35 miljard frank nodig was en dit naar analogie met wat er inzake het wetenschapsbeleid is gebeurd.

Ikzelf en de regering hebben ons achter deze visie geschaard.

De heer Carl Decaluwé : Vorige maandag had men het over 1,2 miljard frank.

Minister Steve Stevaert : Het gaat om 2,5 miljard frank. Ook met dat bedrag zullen we de problemen niet oplossen. We moeten afspraken maken met de federale overheid en trachten de dossiers te deblokkeren.

Sinds kort gaat het goed met de Vlaamse Vervoermaatschappij. Er rijden meer bussen en er zitten ook meer mensen op die bussen. Het laatste wat ik wil is lucht vervoeren, zoals dat vroeger nog al eens gebeurde.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, in de regeringsverklaring over de begroting heeft men de verzuchtingen – ook die van de huidige fractieleider van de CVP – ingelost. Ik herinner me levendig de Septemerverklaring van 1997. Men gaf de kredieten toen niet vrij. De heer Decaluwé zei toen dat men initiatieven moest nemen en kredieten vrijmaken. Mevrouw Demeester verzette zich daar echter tegen.

De vragen van nu zijn dezelfde. De antwoorden die de regering geeft, zijn veel positiever. Natuurlijk zijn de antwoorden niet helemaal voldoende. We moeten echter niet verwachten dat we deze problemen zeer snel kunnen oplossen. In de verklaring wordt gewag gemaakt van het wegwerken van de knelpunten op de waterwerken en van andere positieve initiatieven.

Vermeiren

Ook de wegeninfrastructuur, die er nu erbarmelijk bijligt, zal worden verbeterd. Dit zal de doorstroom van het verkeer verbeteren en de veiligheid verhogen. Dit is natuurlijk een materie voor een andere kamer. Ik meen echter dat wij, vanuit het oogpunt van de verzorging van de infrastructuur, hier toch ook de aandacht op moeten vestigen.

Vlaanderen is verheugd over de extra aandacht die aan ons onderwijs wordt besteed. Vlaanderen heeft zijn 'brains'. Laat ons deze ten volle benutten. Het onderwijs heeft echter niet enkel tot taak hooggekwalificeerde arbeidskrachten op te leiden. Het heeft tevens de veel ruimere en algemenere opdracht onze jeugd in een open geest te vormen en te wapenen voor de uitdagingen waarmee ze in de maatschappij zullen worden geconfronteerd. Het onderwijs heeft de opdracht een duale maatschappij tegen te gaan, waarbij de dualiteit draait om zij die kennis bezitten en zij die geen kennis bezitten.

De herwaardering van het lerarenambt is voor de VLD-fractie inderdaad prioritair. We moeten investeren in leerlingen, maar ook in leerkrachten, veeleer dan in structuren en netten. Ik wil vanop deze tribune duidelijk stellen dat mijn fractie op geen enkel moment zal dulden dat er enig onderscheid zal worden gemaakt tussen de netten. Wel zullen we de minister altijd steunen in haar initiatieven om het onderwijs te verbeteren, om de leerkrachten in welk net dan ook behulpzaam te zijn, in andere woorden om de doelstellingen die wij voorstellen te verwezenlijken.

De VLD zou ook even willen stilstaan bij de verkeersveiligheid. Ik heb reeds verwezen naar de verkeersslachtoffers.

De VLD-fractie verheugt zich over het initiatief om zo spoedig mogelijk uitsluitel te geven in de discussie of zonevreemde bedrijven al dan niet kunnen worden geregulariseerd. Een snelle besluitvorming op dit vlak vormt ook een trendbreuk met het getreuzel dat soms heeft plaats gehad, en met de tweeslachtige houding die men soms heeft aangenomen.

Ook op dit vlak hebben de regering en minister Stevaert initiatieven genomen en in het vooruitzicht gesteld om bepaalde problemen op te lossen. Wij stellen desbetreffend vast dat een vooruitgang geboekt wordt. Een belangrijke vaststelling is dat bedrijven die thans als zonevreemd beschouwd worden, in het verleden vaak met regelmatige bouw- en exploitatievergunningen totstandgeko-

men zijn. Daar waar de herlokalisatie vanuit ruimtelijk oogpunt onafwendbaar is, moeten inderdaad initiatieven genomen worden om de uitrusting van alternatieve terreinen sneller en op een eenvoudiger wijze door te voeren. De regering heeft hier terecht de nadruk op gelegd.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Vermeiren, ik wou toch nog even tussenbeide komen. Ik begrijp het niet zo goed. U hebt het over de grote vooruitgang na het getreuzel van de vorige regering aangaande de zonevreemde bedrijven. Kunt u verduidelijken wat u daarmee bedoelt ? Ik heb nog geen enkel initiatief gezien, behalve dan een uitstel van zeven maanden van het decreet op de ruimtelijke ordening. Ik heb nog geen zicht op die grote vernieuwing betreffende de zonevreemde bedrijven. Kunt u eens uitleggen wat u hiermee bedoelt ?

Sluit u zich aan bij de voorstellen die de heer Lachaert tijdens de vorige zittingsperiode gedaan heeft ? Zult u die opnieuw indienen ? We kunnen u hierbij misschien helpen. Wat zijn die nieuwe initiatieven die u zo positief inschat ?

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Ik richt mij hier meer tot minister Van Mechelen dan tot de heer Vermeiren. Door een recent aantal groene gewestplanwijzigingen – die op zich niet zo slecht zijn – zit men nu ook met de problematiek van de zonevreemde landbouwbedrijven. We hebben er indertijd bij minister Stevaert op aangedrongen dat die ook konden worden opgenomen in sectorale BPA's. Dat is toen ook toegezegd.

Ik stel vandaag vast dat uw administratie bij de opmaak van die sectorale BPA's halsstarrig weigert een landbouwbedrijf op te nemen in een sectoraal BPA. Men moet wel een stelling innemen. Ofwel volgt men de stelling van de vorige keer, ofwel is ook dit een nieuwe trendbreuk in de regering : het ter dood veroordelen van zonevreemde landbouwbedrijven die daar soms al vier- of vijfhonderd jaar liggen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : In dit Vlaams Parlement is iedereen het erover eens dat dit probleem adequaat moet worden opgelost. De oplossing die wordt voorgesteld in het nieuwe decreet op de Ruimtelijke Ordening is op termijn de beste. Het

Van Mechelen

probleem van zonevreemde bedrijven, landbouw-bedrijven en woningen moet worden opgelost binnen de context van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Dat is het perspectief op lange termijn.

Het decreet voorziet in de mogelijkheid van sectorale BPA's waarbij in afwachting een oplossing wordt geboden voor alle zonevreemde bedrijven in een gemeente. Daarbij moet worden beslist welke behouden kunnen blijven en welke moeten worden geherlokaliseerd. Het probleem is echter dat in beide procedures het initiatief alleen kan worden genomen door het college en het gemeentebestuur. Tijdens de regeringsonderhandelingen hebben we ons dan ook de vraag gesteld of er geen derde mogelijkheid moet worden gevonden waarbij het initiatief uitgaat van het zonevreemde bedrijf zelf. Via een nieuwe procedure moet men, in afwachting van het sectorale BPA en van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, op kortere termijn uitvoering geven aan een definitieve uitspraak.

De oplossing daarvoor blijf ik u vandaag schuldig. Deze oplossing moet immers worden gezocht binnen de context van de regeringsverklaring. Maar het is in elk geval mijn bedoeling om tegen het einde van het jaar een oplossing klaar te hebben.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik sluit me aan bij de filosofie van de minister als het gaat over de sectorale BPA's en het gemeentelijk structuurplan. Maar de derde en kortere mogelijkheid die de minister voorstelt, moet nog via een decreetswijziging worden geregeld.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik heb eergisteren nadrukkelijk verklaard dat er een aantal juridisch-technische aanpassingen moeten worden doorgevoerd om het decreet volledig operationeel te maken. Bovendien staat uitdrukkelijk in het regeerakkoord dat er een oplossing moet worden gezocht voor de zonevreemde bedrijven. Ik neem akte van uw bezorgdheid om ook voor de zonevreemde landbouwbedrijven een oplossing te vinden. We zullen die opnemen in het onderzoek. U hoeft zich dus nergens zorgen over te maken.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Ik stel, ook in dit dossier, eens te meer vast dat een dialoog met de ene

wel mogelijk is en met de andere niet. Ik verheug me erop dat deze regering daar wel in slaagt en zoekt naar oplossingen die iedereen tevreden stellen.

Ik heb de indruk, mijnheer Coens, dat u een politiek spelletje wilt spelen. We gaan echter geen spelletje spelen maar oplossingen zoeken.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, steunt u de uitspraak die de vice-minister-president net na de verkiezingen deed en waarin hij beweert dat er voor 99 percent van de zonevreemde bedrijven een oplossing komt ? U kunt die uitspraak nalezen in De Standaard.

De heer Francis Vermeiren : We steunen het regeerakkoord en de Septemberverklaring.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, steunt u vice-minister-president Stevaert of steunt u hem niet ?

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer Decaluwé, ik heb u al vaak met de vinger naar iemand zien wijzen, maar ik heb u ook al vaak uw vinger zien intrekken. (*Applaus bij AGALEV, de VLD en de SP*)

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, dit is een typisch staaltje oude politieke cultuur. Wat is het antwoord : ja of nee ? Steunt u de vice-minister-president in zijn uitlatingen of niet ?

De heer Francis Vermeiren : Mijn fractie steunt de regeringsverklaring en de Septemberverklaring.

De heer Carl Decaluwé : Er wordt daarin niets gezegd over deze uitlatingen.

De heer Francis Vermeiren : Ik sta hier niet om te zeggen wat u graag hoort. Dat betekent niet dat ik graag hoor wat u zegt. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer Vermeiren, steunt u vice-minister-president Stevaert in zijn uitlatingen of niet ?

De heer Francis Vermeiren : Ik steun de regeringsverklaring en de Septemberverklaring. Ik zou het nu graag hebben over milieu.

De heer Carl Decaluwé : Ik stel gewoon vast dat u niet kunt antwoorden.

De heer Francis Vermeiren : Collega's, milieu is voor de nieuwe Vlaamse regering en ook voor de

Vermeiren

VLD een prioriteit. We vinden die terug in de regeringsverklaring. In de begroting 2000 wordt resoluut gekozen voor een offensief natuurbeleid met de uitbreiding van duin-, bos- en natuurgebied. De heer Geysels heeft hier reeds de aandacht op gevestigd.

Laten we de oude tegenstelling van het ancien régime achter ons laten. Ook op dit domein gaan de aandacht voor milieu en economie hand in hand, op voorwaarde dat beide kanten op een serene, positieve en objectieve manier aandacht hebben voor elkaars standpunten en argumenten. Dit is nieuw. We zijn bereid alle argumenten en alle facetten te bekijken, naar elkaar te luisteren en oplossingen aan te reiken. Dat bestond vroeger niet tijdens het ancien régime. Dit is de nieuwe manier van aanpakken. (*Applaus bij de VLD*)

Collega's, talrijke initiatieven kwamen hier nog niet aan bod. Het mediabeleid wordt vernieuwd door de liberalisering van het radiolandschap en de verhoging van de economische slagkracht van de regionale televisieomroepen. Er komen nieuwe financiële impulsen voor het jeugdbeleid. Het cultuurpact wordt geactualiseerd met een extra financiële ondersteuning van 250 miljoen frank. De minister heeft er daarnet gewag van gemaakt. Ten slotte is er de keuze voor sterke lokale besturen en de volledige aanpassing van de indexering voor het gemeentefonds.

Met bijzonder genoegen hebben we geluisterd naar de verklaringen van minister Landuyt en minister Sauwens, ministers uit verschillende fracties. Ze willen beiden komaf maken met de overreglementering en de overheveling van kosten naar ondergeschikte besturen, de steden en gemeenten. Het verheugt me dat ze deze praktijken willen afbouwen. We staan hier voor 100 percent achter en zullen deze voorstellen dan ook volledig steunen. Er is hier immers vraag naar. Dit is een echte noodzaak. De verschillende bestuurders die hiermee worden geconfronteerd, wachten hier al lang op.

De conclusie is duidelijk. Het ancien régime ligt definitief achter ons. Het werd gekenmerkt door een machtsuitoefening met weinig zin voor creativiteit en weinig aandacht voor de echte noden van vandaag. Dat leidde tot een ontmoediging en verbittering van de man in de straat, van jongeren, van ouderen, van zwakkeren en van diegenen die echt willen werken. Vlaanderen heeft opnieuw een toekomstproject.

Er waait duidelijk een nieuwe wind, gekenmerkt door de aandacht voor de actuele noden van de samenleving die in het verleden te weinig werden aangekaart, door de aandacht voor de werkonzekeerheid, de milieuproblematiek en de slecht onderhouden infrastructuur en door de aandacht voor het vrijwaren en het bevorderen van de kwaliteit van het leven, met bijzondere aandacht voor de bejaardenzorg, de kwaliteit van de rusthuizen en de ondersteuning van de kinderopvang.

Ten slotte is er de bijzondere aandacht die een dialoog over de communautaire problematiek mogelijk maakt. De VLD-fractie drukt dan ook haar vertrouwen uit in deze regering en haar regeerprogramma. De VLD-fractie eigent zich het recht toe om constructief maar nauwgezet en waakzaam, trouw aan haar sociale opdracht waarover ik het daarnet had, de invulling van het regeerprogramma door de Vlaamse regering op te volgen, te controleren, maar nog veel meer te ondersteunen. Onze fractie wil, samen met de regering en onze coalitiepartners, de handschoen opnemen om gestalte te geven aan het nieuwe project voor Vlaanderen. (*Applaus bij de VLD, de SP, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb niet alleen vandaag geamuseerd geluisterd naar het gekibbel tussen het ancien en het nouveau régime. Ik heb deze zomer ook met interesse de activiteiten van uw regering, en vooral van uw ministers, gevolgd. Net zoals de rest van de bevolking heb ik goed gelachen, want er is wel degelijk een trendbreuk.

Die werd al duidelijk toen minister Anciaux zo waar de zanger van de rockgroep Red Zebra als woordvoerder benoemde. Diezelfde minister heb ik in Kleine Brogel over een prikkeldraadafsluiting zien klimmen, op zoek naar atoomwapens. Ik weet niet of hij er heeft gevonden. We hebben een bevoegdheidsconflict meegemaakt tussen de ministers Dua en Stevaert over de levensbelangrijke vraag in welke mate ministers hun kleine verplaatsingen nu al dan niet met de fiets, een scooter of een elektrisch aangedreven wagen zouden doen. Minister Vogels liet in een paginagroot artikel weten dat het biermerk Palm in de Amerikaanse koelkast op haar kabinet zou worden vervangen door het biermerk De Coninck. Waarvoor dank.

We konden minister Anciaux, 'ne jeugd vriendelijke pee' zoals dat tegenwoordig heet in De Morgen,

Dewinter

bewonderen op het Pukkelpopfestival en de jamboree van de scouts, telkens in een aangepast plunje en in zijn sas. Hier op de regeringsbanken voelt hij zich wat minder in zijn sas, wat we begrijpen. We vernamen dat minister Vogels naar het onooglijke Nederlandse Pernisse is getrokken, om daar te bestuderen wat ze blijkbaar zelf niet kan realiseren in Doel.

Kortom, tijdens de voorbije drie maanden was de amusementswaarde van deze regering bijzonder groot. We zouden erom lachen mocht het niet zo ernstig zijn. Om de lethargie van deze pas aangeleden regering, die ik hier op humoristische wijze heb trachten te schetsen, helaas op basis van reële feiten, extra in de verf te zetten : de minister-president kwam in september verklaren dat de verandering en de ommekeer die door deze coalitie waren beloofd nog niet voor onmiddellijk zouden zijn. We zouden nog anderhalf jaar moeten wachten alvorens die ommekeer zou plaatsgrijpen, want dit jaar zouden we het moeten stellen met een overgangsbegroting.

Ik begrijp natuurlijk dat men weinig tijd heeft om die fundamentele veranderingen te realiseren, als men de ene dag actie moet gaan voeren in Kleine Brogel, de dag erna op Pukkelpop aanwezig moet zijn en uiteindelijk tijdens het weekend ook nog vlug de scoutsjamboree mee moet pikken en ook nog naar Pernisse moet reizen. Op zo'n moment is het inderdaad niet eenvoudig om de tijdens de verkiezingscampagne aangekondigde grote verandering ook in realistische daden om te zetten, in een begroting en een Septemberverslissing. Ik heb de indruk dat u dat ook wel hebt beseft en dat u zich met die uitspraken over die overgangsbegroting wat hebt vergalopperd. Drie maanden na uw aantreden hebt u aangevoeld dat u onmogelijk naar het parlement kon komen met een overgangsbegroting. De jongste drie weken bent u samen met uw regering koortsachtig beginnen sleutelen aan de begroting van uw voorganger, kwestie van uw gezicht te redden.

Eerlijk gezegd, u had dat beter niet gedaan. Het werkstuk dat u hier voorlegt getuigt immers niet echt van grote coherentie, laat staan van een eenduidige, diepgaande visie, voor zover die al kan bestaan tussen vier zo verschillende partijen. Van een coherent geheel is geen sprake.

U moet weten wat u wilt : is het nu een overgangsbegroting of is het er geen ? Uitgerekend vandaag komt uw Agalev-minister Vogels in 'De Standaard'

verklaren dat er nog geen echte trendbreuk is. Volgens haar is het wel degelijk een overgangsbegroting, zonder diepgaande verandering. Eergisteren hebt u hier echter verklaard dat deze begroting het symbool is van die trendbreuk en dat het helemaal geen overgangsbegroting is. Volgens u is het een volwaardige begroting, met duidelijke nieuwe accenten. Zelfs inzake woordgebruik en terminologie slaagt deze regering er niet in om met een eenduidig standpunt naar buiten te komen.

Zoals ik al zei worden die extra miljarden netjes gespreid over de vele desiderata van de vier partijen die in uw regering zitten. Er is een miljard frank meer voor de socialisten, om er sociale woningen mee te bouwen. Er is een half miljard frank voor wat u noemt 'een offensief natuurbeleid'. Er is 2 miljard frank voor een verhoging van de machtigingen van het MINA-fonds. Er is ook 2 miljard frank voor de sanering van de milieuverontreiniging. Daarmee houdt u Agalev braaf en koest.

Er is ook nog 1,2 miljard frank voor minister Stevaert om de basismobiliteit te verhogen. De VLD gaat uiteraard met de grootste brokken lopen. Minister Vanderpoorten mag 2,1 miljard frank besteden aan de modernisering van de schoolinfrastructuur. Er is ook nog 4 miljard frank voor het versterken van het zorgfonds. Uiteraard is er dan ook nog de kriebel op de taart : de belastingvermindering van 3,2 miljard frank. Die belastingvermindering wordt ingeschreven in de begroting, ondanks het feit dat u nog geen concrete en definitieve toezeggingen hebt van het federale niveau.

Mijnheer de minister-president, het Vlaams Blok keert zich zeker niet tegen alle initiatieven die ik hier heb opgesomd. Het moderniseren van de schoolinfrastructuur, het spekken van het zorgfonds, het verhogen van de basismobiliteit en uiteraard ook de belastingvermindering zijn allemaal zaken die we toejuichen. Ik ben ervan overtuigd dat dit voor alle partijen geldt. Het zijn echter geen zaken die een fundamenteel verschil maken tussen deze coalitie en de vorige.

Mijnheer Vermeiren, er is helemaal geen sprake van een nouveau en een ancien régime. Alles wat nu wordt uitgevoerd, had net zo goed kunnen worden uitgevoerd door een CVP-SP-coalitie, door een VLD-CVP-coalitie of door welke combinatie ook van alle partijen die zich vanuit mijn oogpunt links van onze fractie bevinden. Deze begroting is inwisselbaar met de vorige begroting, met de begroting daarvoor en met die daarvoor. Er is totaal geen verschil merkbaar.

Dewinter

Zelfs partijen die voor de eerste keer deelnemen aan een regering zijn blijkbaar niet in staat om het verschil te maken. Ze beseffen dat trouwens en geven dat ook ootmoedig toe in enkele interviews die deze zomer werden gepubliceerd. Zo verscheen er enkele weken geleden nog een interview met minister Vogels in Teek-magazine. Daarin zegt ze heel symbolisch : 'Als je alle theorieën van Agalev toepast als je zelf in het bestuur zit, dat is om de gordijnen in te vliegen. Dat is niet te doen.' Dit zegt zij letterlijk in Teek. Zij zegt dus dat het onmogelijk is om de principes van haar partij in een regeerakkoord uit te voeren.

Minister Dua zegt in een ander interview eigenlijk hetzelfde, al verwoordt ze het op een iets academischer wijze. Zij zegt : 'Ik denk dat we van de kari-katuur af moeten dat de groene politicus per se anders is dan de andere politici.' Dat is iets nieuws voor mij. Minister Dua vervolgt in dat interview : 'Ik wil dat gerust doen, een andere politicus zijn, maar je moet ook nog kunnen functioneren. De illusie hebben dat we nu op een heel andere manier minister zijn, is krankzinnig.' De kiezers van Agalev weten bij deze ook al weer wat ze van hun partij mogen verwachten.

Ook Agalev, die voor de eerste keer in de Vlaamse en de federale regering zit, zal het verschil niet maken. Dat is al bewezen op het federale niveau met de uitvoer naar Pakistan van allerlei materiaal voor atoomcentrales. Het werd ook al bewezen in Doel en het zal ook hier bewezen worden in allerlei dossiers waarbij Agalev zal moeten inbinden. Agalev is hetzelfde lot beschoren als de groenen in Duitsland en Frankrijk.

In hetzelfde interview verklaart minister Vogels dat ze niet wil terugkeren naar Antwerpen en tien jaar minister van Welzijn wil blijven. U moet wel erg getraumatiseerd zijn, mevrouw de minister, door de eerste bestuurservaring van uw partij. Ik ben overigens blij dat ik daartoe heb kunnen bijdragen. (*Applaus bij het VB*)

Na enkele weken ministerschap zult u wellicht opnieuw tot deze conclusie komen.

Ik sta met mijn opmerkingen terzake niet alleen. VU-voorzitter Vankrunkelsven heeft twee weken geleden ongeveer hetzelfde gezegd in een paginagroot interview in De Morgen. Hij zegt daarin : 'De accenten van deze nieuwe regering worden helemaal niet duidelijk in deze begroting of in de Septemberverklaring.' Er is echter een tegenstelling

tussen wat deze voorzitter zegt en wat de ministers Sauwens en Anciaux in de regering doen en denken – de vraag of die twee het met elkaar eens kunnen zijn nog daar gelaten.

Deze begroting is verwisselbaar met de vorige. Wat er nu aan nieuwigheden uit de hoge hoed wordt getoverd, zijn voor het overgrote deel zaken waartoe al een aanzet werd gegeven door de vorige regering. Het spelletje dat nu wordt gespeeld tussen het ancien en het nouveau régime, dit steekspel tussen de afgewezen minnaars, is niet veel meer dan een debat waarin de pot de ketel verwijt dat hij zwart ziet. Dit soort hypocrisie wordt niet langer door de kiezers genomen. Tot voor anderhalve maand zaten SP en CVP samen in een regering, waarin ze elkaar sinds acht jaar doodknuffelden. Amper vier maanden geleden zei de heer Tobback : 'We gaan door met de CVP. Het is een tandem die niet kan worden verbroken.' Vandaag vliegen ze elkaar in de haren alsof de bevolking alle liefdesverklaringen uit het verleden vergeten zou zijn.

Dit is inderdaad het ancien régime. Het onderscheid tussen ancien en nouveau régime situeert zich immers niet tussen de CVP en de huidige coalitiepartners. Het situeert zich tussen het Vlaams Blok en de rest. Debatteert u maar rustig verder : het publiek beseft dit alles heel goed en zal er conclusies uit trekken.

Mijnheer de minister-president, u formuleert in de Septemberverklaring een aantal vage voornemens. We zijn niet tegen al uw voornemens gekant. We staan bijvoorbeeld achter de 3,2 miljard frank belastingvermindering, net zoals we in het verleden achter het idee van mevrouw Demeester stonden om afcentiemen in te voeren. Ik vrees echter dat u de bevolking probeert blij te maken met een dode mus. Ik hoef niet te herhalen dat dit een minimale belastingvermindering is van 1.000 tot 2.000 frank per gezin.

Het was een bewuste strategie van u om zo vaag te blijven over de precieze inhoud. Door niet in te gaan op de details wekt u de indruk dat het om heel wat gaat en vermijdt u dat het debat al te technisch wordt. U moet echter toegeven dat u niet veel te bieden hebt en dat die hele belastingvermindering een ballon met lucht is. Meer nog, u hebt die ballon met lucht niet eens in handen. U moet eerst nog aan de federale overheid de goedkeuring vragen voor uw belastingvermindering. Ik vraag me af welke zekerheden u hebt om die door te voeren. Wanneer de minister-president met veel bravoure in zijn begroting hiervoor 3,2 miljard frank inschrijft, kan ik me onmogelijk voorstellen

Dewinter

dat hij dit doet zonder overleg met en toestemming van de federale collega's, ook van de Franstaligen. Ik verdenk u ervan, mijnheer de minister-president, dat er een geheime agenda bestaat die erop neer komt dat er reeds een akkoord is gesloten op het moment van de regeringsverklaring. Aan de ene kant krijgen we onze afcantiemen en mag u een belastingvermindering doorvoeren waarmee u kan uitpakken bij het publiek. Aan de andere kant komt er een herfinanciering van het Franstalig onderwijs, wat Vlaanderen veel meer zal kosten dan de 3,2 miljard frank die u in uw grootmoedigheid uitdeelt aan de bevolking.

Ik zou willen weten in hoeverre er inderdaad concrete toezeggingen zijn. U pakt hier uit met een begroting waarin 3,2 miljard frank belastingvermindering instaat, terwijl er geen enkele toezegging en geen akkoord is. We weten niet op basis van wat dat allemaal gebeurt. U moet me eens uitleggen hoe u dat verantwoordt. Ik ben niet akkoord om in het Vlaams Parlement een blanco cheque te tekenen voor een belastingvermindering die uiteindelijk uitdraait op meer Vlaams geld voor het Franstalig onderwijs. Wanneer we de rekening maken van een zoveelste transfer vanuit Vlaanderen naar Wallonië, zal de 3,2 miljard frank belastingvermindering in het niets verdwijnen. Ik wil concrete antwoorden. Wat is uw agenda terzake ? Wat is de timing ? Wanneer komt er een gesprek met de federale overheid ? Wanneer zal dat afgerond zijn ? Wanneer zal u deze belastinghervorming kunnen doorvoeren ? Zonder al die voorafgaande afspraken hebt u helemaal niets in handen.

Mijnheer de minister-president, we hebben gemerkt dat u vorige weken en maanden op een hartelijke en sympathieke manier bent omgegaan met uw Franstalige collega, minister-president Elio Di Rupo. Het zij zo, waarom ook niet. Maar veel belangrijker dan de sympathieke wederzijdse thee- en koffiekranstjes is het feit dat u achter al die gespeelde hartelijkheid een strategie hanteert die diametraal staat tegenover uw voorganger, de heer Van den Brande.

Ik voel me zeker niet geroepen om uw voorganger te verdedigen. Iedereen weet dat we de voorbije acht jaar heel wat kritiek op hem hebben gehad. De hou-me-tegen-of-ik-doe-een-ongelukstrategie, waarbij stoere verklaringen het gebrek aan concrete realisaties moeten camoufleren, is nooit de onze geweest. Stellen dat de heer Van den Brande in het verleden een politiek van confrontatie met Wallonië heeft gevoerd, is niet juist. Verbale confrontatie

is één ding, politieke confrontatie is iets helemaal anders. Op dit vlak zou u van ons nog iets kunnen leren. Politieke confrontatie uit zich in daden, feiten en realisaties. Die waren er in het verleden niet. Het model van de heer Van den Brande heeft nooit gewerkt omdat men in Wallonië bijzonder goed wist dat de heer Van den Brande een leeuwte zonder tanden is, dat veel brult maar nooit bijt.

Het nadeel van minister-president Dewael is dat hij niet alleen niet brult, maar blijkbaar ook niet de intentie heeft om ooit te bijten. Het klopt inderdaad dat de Franstaligen nu sympathiek zijn en u hartelijk welkom heten op hun thee- en koffiekranstjes. Dat komt omdat ze van u helemaal niets te vrezen hebben, omdat u naar die interparlementaire en intergouvernementele conferentie trekt zonder concrete programmapunten van uw regering. Wat is immers uw programma terzake ? Wat zijn uw eisen ? Hoe ziet uw agenda eruit ? En uw kalender ? Welke finalisering heeft de Vlaamse regering voor ogen ? Op die vragen blijft u het antwoord schuldig. U weet niet eens wat u daar gaat doen. U gaat er gewoon een vrijblijvend gesprek voeren. Het verbaast me dus geenszins dat men u in Namen met open armen verwelkomt en doodknuffelt.

Heel deze conferentie is dan ook een schertsvertoning. De afspraken zijn immers reeds naar aanleiding van de regeringsvorming achter de schermen gemaakt. Concreet betekenen die afspraken een ja aan de afcantiemen in ruil voor een herfinanciering van het Franstalig onderwijs en, in het beste geval, ook nog de concretisering van de verworvenheid van het Sint-Michielsakkoord, namelijk de federalisering van de gemeente- en provinciewet.

Mijnheer Van Rompuy, ik vraag mij eigenlijk af wat uw fractie op die conferentie gaat doen. Immers, door zonder kalender, zonder concrete eisen, zonder agenda en zonder finaliteit deel te nemen aan een dergelijke conferentie legitimeert u als oppositiepartij deze schertsvertoning. U was daar beter weggebleven of u had op zijn minst – vooraleer deze conferentie begint – een aantal concrete en duidelijke eisen kunnen stellen. U had maar één eis, namelijk vier in plaats van drie vertegenwoordigers. Een banalere en minimalistischere eis kan ik me nauwelijks voorstellen. Er zat nochtans veel meer in. Zonder uw deelname kan deze conferentie immers niet lukken. Bezin dus eer ge begint.

Dan richt ik me nu tot mijn collega's van de Volksunie. Ook op hen rust een loodzware verantwoordelijkheid. Zij nemen weliswaar niet deel aan de federale regering, maar indien zij in dit Vlaams

Dewinter

Parlement aan de Vlaamse regering met betrekking tot de deelname aan die conferentie duidelijke en concrete eisen zouden stellen zoals wij dat doen, dan zijn ze wel degelijk in staat een aantal van hun eisen, die zij nu stuk voor stuk inslikken, ingewilligd te zien. Ik herinner me nog goed uw congres waarop voorzitter Vankrunkelsven zei niet zonder spijkerharde garanties in om het even welke regering te treden. Waar zijn die spijkerharde garanties gebleven? Ik ken ze niet en jullie evenmin.

Ik vraag jullie consequent en kordaat te handelen. Indien in augustus 2000 zou blijken dat deze regering dienaangaande niets heeft gerealiseerd, dan moeten jullie ook uit deze regering stappen en zal heel deze constructie als een kaartenhuisje in elkaar stuiken. Op communautair vlak heeft de Volksunie – als vierde partij of moet ik als vijfde wiel aan de coalitiewagen zeggen? – de sleutel in handen om te doen waarvoor ze werd opgericht, namelijk het zetten van de nodige stappen in de richting van de Vlaamse autonomie en zo de Vlaamse fiscaliteit en de Vlaamse sociale zekerheid helpen realiseren.

Dat is uw concrete opdracht in deze regering, wat dus iets helemaal anders is dan het gepruts in de marge van minister Anciaux die de subsidie van de een of andere vereniging dreigt af te pakken. Ik hoop dat u die opdracht ter harte zult nemen en uw verkiezingsprogramma consequent zult uitvoeren, uw uitspraken uit het verleden indachtig.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Dewinter, ik wil u er in de eerste plaats op wijzen dat de CVP voorstander is van het hervormen van de staat, terwijl uw partij voorstander is van het vernietigen van de staat. Uw partij kan daar met een dergelijke doelstelling niets aanvangen.

Ten tweede herhaal ik dat wij met een groot scepticisme naar die conferentie gaan. Wij kennen het programma van het Vlaams Parlement dat samen met de CVP in een aantal punten werd vertaald die ik hier graag nog eens op een rijtje zet : financiering van en bevoegdheden inzake fiscale autonomie, kinderbijlagen en gezondheidszorg, waarborgen voor de Brusselse Vlamingen, meer bevoegdheden voor Vlaanderen op een aantal vlakken en de regionalisering van de gemeente- en provinciewet. Wat dit laatste betreft, zullen we ook de dis-

cussie voeren over de dubbele meerderheid in Brussel om die gemeentewet inderdaad te regionaliseren met waarborgen voor de Vlamingen op gemeentelijk vlak. We pleiten ook voor het voeren van de integrale voorgedij in de randgemeenten, wat dus betekent dat ook de faciliteiten daar een onderdeel van vormen.

We zullen binnenkort wel zien wat op de agenda staat en welke timing wordt afgesproken. En dan zullen we zien welke punten wij, vanuit Vlaamse hoek, ter sprake kunnen brengen. Het is niet onze bedoeling om er de afcentiemen te regionaliseren of om de gemeente- en provinciewet zonder enige communautaire dimensie te bespreken. We zullen in overleg met de Vlaamse partijen bekijken waartoe de conferentie kan leiden, zonder afbreuk te doen aan het initiatiefrecht om wetsvoorstellen in te dienen en aan het controlerecht van de parlementen. De conferentie komt eraan en de CVP zal er haar rol spelen.

Mijnheer Dewinter, u mag de CVP veel verwijten, maar de heer Dehaene heeft in 1988 en 1993 als geen ander zijn nek uitgestoken om de staatshervormingen te realiseren. Mensen als hij ervan beschuldigen dat ze niets voor Vlaanderen hebben gedaan, gaat te ver. Dergelijke uitspraken komen de CVP de strot uit. (*Applaus bij de CVP*)

De heer Filip Dewinter : Mijnheer Van Rompuy, het komt ons de strot uit dat het Vlaams Parlement de indruk wil wekken dat we over een echte autonomie beschikken en dat er sprake is van echt federalisme. De waarheid is anders : we beschikken over schijnautonomie en schijnfederalisme. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Als er geen stappen worden gezet in de richting van verdere federalisering van de sociale zekerheid en van fiscale autonomie, dan zullen we blijven zoeken naar de nodige instrumenten om zelf iets te doen aan meer tewerkstelling, aan een beter georganiseerde staat, en aan een gezonde economie. Mijnheer Van Rompuy, u beseft de nood hiervan maar al te goed, en als u geen concrete agenda vraagt, vooraf geen eisenpakket opstelt, en als er geen duidelijke afspraken worden gemaakt over de timing, dan zal deze conferentie helemaal niets voorstellen en wordt uw oppositiepartij als schaamlapje gebruikt om de conferentie een schijn van geloofwaardigheid te geven. Bezint eer ge begint.

Mijnheer de minister-president, ik rond mijn betoog af. Ik wou het nog over het SIF en het grootstedelijk beleid hebben, omdat die onderwerpen

Dewinter

nog niet aan bod zijn gekomen. Ik zal hierover echter niet uitweiden, maar ik heb vastgesteld dat de VLD-fractie al haar kritiek die ze tijdens de vorige zittingsperiode had, inslikt. Het SIF wordt gehandhaafd en aan het grootstedelijk beleid wordt geen jota veranderd. Integendeel, er wordt opnieuw geïnvesteerd in de socialewoningbouw in de getto-wijken. Het beleid is onverantwoord en de kiezer wordt bedrogen. Ik zal terugkomen op deze punten tijdens de begrotingsbespreking.

Of de meerderheid nu rood-blauw, rood-geel, blauw-geel of groen-blauw-rood is, het verschil is nihil. Dit was het symbolische moment om een verschil te markeren. Als de partijen die zolang in de oppositie hebben gezeten, nog steeds niet in staat zijn om hun projecten concreet in een begroting om te zetten, dan zullen ze dat over een aantal jaar evenmin kunnen. Deze coalitie maakt het verschil niet. Integendeel, de supermarktpolitiek waarbij elke partij neemt waarin ze zin heeft, of de Sinterklaaspolitiek waarbij men ervan is overtuigd dat steeds meer geld uitdelen aan belangengroepen en projecten nodig is om de achterban tevreden te stellen, gaat gewoon door. Er is geen verschil met het verleden, integendeel. Daarom is onze fractie van mening dat we ons wagonnetje niet aan dat van CVP moeten hangen om oppositie te voeren. De CVP zal een steriele oppositie voeren en beweren dat het allemaal veel beter was toen zij aan de macht was.

De verkiezingsuitslag is echter de enige echte baro-

meter. De wil van het volk leidt ons en niets anders. De bevolking heeft de CVP weggestemd en de SP overigens ook. De bevolking wil een ander beleid. We mogen niet in de val lopen dat we ons moeten laten leiden door de grootste oppositiefractie. Onze fractie moet een totale oppositie voeren in alle richtingen.

Er is geen verschil tussen deze coalitie en de vorige, er is geen nouveau en ancien régime. Er is alleen het politieke establishment van de traditionele partijen met hun aanhangwagentje Agalev en VU&ID. Die realiteit zullen we duidelijk maken aan de publieke opinie. (*Applaus bij het VB*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 13 uur.*
